

A kiadványt támogatták / The present edition was supported by:

Nemzeti Kulturális Alapprogram
National Cultural Programme

Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete
National Association of Hungarian Artists

Dabas Város Önkormányzata
Self-government of the town Dabas
Dabasért Közalapítvány
Foundation for Dabas
Galéria Alapítvány, Dabas
Gallery Foundation, Dabas

ANKER-AUDITOR Kft. (Budapest), Garajszki Ügyvédi Iroda (Budapest)
Száll-Ker Plaszt Kft. (Dabas), PELU-KER Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Dabas)
B. S. Agrár Kft. (Dabas), Szabados D-Pack Kft. (Dabas), Venus Kft. (Dabas)
Edison House Holding Zrt. (Dabas)

Szerkesztette/Edited by: Szepes Hédi művészettörténész
Angol szöveg/English text: Maricza Adrien, Kancsár Krisztián
Fotók/Photos: Garajszki József

Kiadó: VINCE Kiadó Kft.
Telefon: 1/375 7288
Nyomda: Reálszisztéma Dabasi Nyomda Zrt.

ISBN:

Honlap: www.garajszki.hu
E-mail: jozsef@garajszki.hu
Google: Garajszki József

A kiadvány 300 példányban készült. A címlapon: Tihany

GARAJSZKI JÓZSEF

képző- és iparművész

ÖSVÉNYEIM

kollázsok, grafikák, festmények

Kiadó VINCE Kiadó Kft.
Copyright:

Budapest 2018.

Kronológikus életrajz

1934-ben	született Sári községben (most Dabas-Sári).
1954-ig	asztalos szakvizsgát tesz és leérettségizik.
1959-ben	diplomázik a Magyar Iparművészeti Főiskolán
1978-ig	az Általános Épülettervező Vállalatnál dolgozik. Belsőépítész feladatai mellett murális faplasztikát készít.
1963-ban	Olaszországban, Egyiptomban és Tunéziában
1965-ben	pedig Franciaországban és Németországban tesz tanulmányutat.
1978-ban	önálló szabad szellemi foglalkozású művész lesz. Térformákat, nonfiguratív szobrokat, reliefeket farag. Linómetszeteket, bőrplasztikákat készít.
1979-ben	Dániában, Hollandiában, Németországban és Svédországban jár tanulmányúton.
1982-ben	6 hónapos meghívást kap Frankfurt am Mainba, ahol fest és fát farag.
1980-tól	művésztelepeken vesz részt: Bakonyi Faragó Művésztelep (Hubertlak) 1980, 1983, 1984; (Zánka) 1998; Győri Művésztelep (Győri Vagon- és Gépgyár) 1981.
1959-1990	a Képzőművészeti Alap tagja.
1965-től	a Képző- és Iparművészeti Szövetség tagja.
1990-től	a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesület Képzőművész Tagozatának tagja. Tagja továbbá a MABE valamint MNK egyesületnek.
1982-1994	a VIZUÁLART Alkotóközösség tagja

Munkái megtalálható számos magán- és közgyűjteményben (Győri Városi Múzeum, Szombathelyi Képtár, Csóti Hadi-fogoly Múzeum stb.)

Chronological biography

He was bor non 12 November, 1934.
In 1954 he passes the carpenter specialist examination.
In 1954 he graduates at the College of Industrial Art on the Interior Designer Faculty.
Until 1978 he works at the General Buiding Designing Company. Apart from his interior designing tasks, he makes mural wooden sculptures.
In 1963 he goes to Italy as a tourist.
In 1965 he goes to France and Germany on a study-tour.

In 1978 he becomes an independent intellectual artist. He carves relives, non-figurative sculptures and makes linocuts and leather sculptures.

In 1979 he goes on a study tour to Denmark, Netherland, Germany and Sweden.
In 1982 he is invited to Frankfurt am Main for six months to paint and carve there.
From 1980 he goes to different colonies of artists: (Hubertlak) 1980, 1983, 1984; (Zánka) 1998; (Győr) 1981.

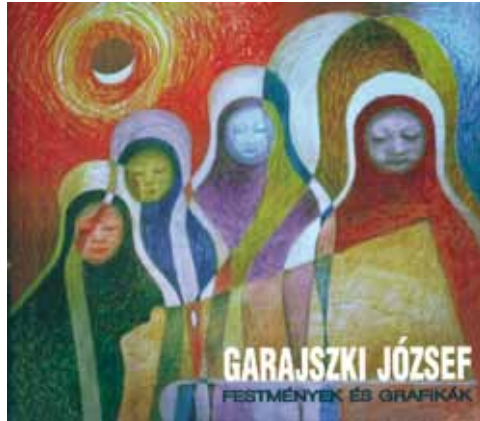
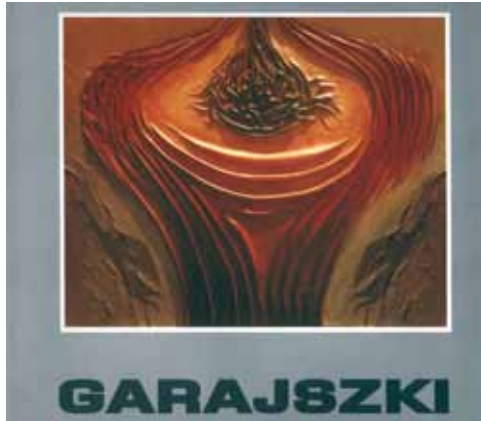
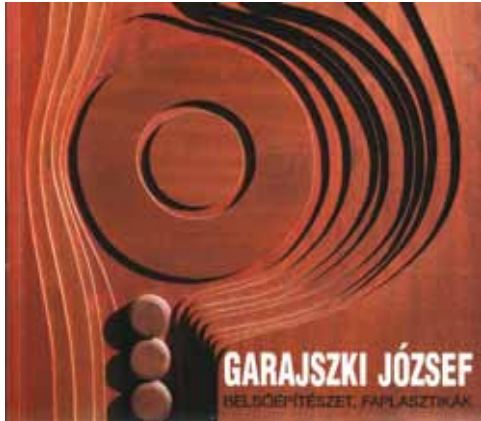
Between 1959 and 1990 he is the member of the Fine Art Found. From 1965 he is the member of the Industrial Art Association. From 1990 he si the member of the National Association of Hungarian Artists.

Between 1982 and 1994 he is the member of the VIZUALART.

His works can be found in private and public collections (in the - Győr City Museum, in the Gallery of Szombathely, int he Prisoner of War Museum in Csót, etc.)

János János

Eddigi munkáimból megjelent könyvek /
My books which have been made until now

TARTALOMJEGYZÉK

I. Kronológikus életrajz 4

II. Előszó - Szepes Hédi művészettörténész 8

III. A kollázs külön világa - Orci József képzőművész. 10

IV. Kiállítás megnyitók:

1., Dr. Feledy Balázs művészeti író kiállításmegnyitó beszéde,
Szombathelyi Képtár, 2013. 43

2., Szepes Hédi művészettörténész kiállításmegnyitó beszéde,
Budapest, Duna Palota, 2014. 47

3., Kőszegi Zoltán polgármester üdvözlő beszéde,
Dabas, Kossuth Ház Galéria, 2014. 83

4., Pálinkásné Balázs Tünde alpolgármester kiállításmegnyitó beszéde,
Dabas, Kossuth Ház Galéria, 2014. 85

5., „Garajszki József 80 éves”
DABAS ÚJSÁG szerkesztősége boldog születésnapot kíván, 2014.. . . . 88

6., Korzeszky Richard perjel üdvözlő beszéde,
Tihanyi Apátság Galériája, 2015.. . . . 109

7., Fekete György professzor emeritus, a Magyar Művészeti Akadémia
elnöke kiállításmegnyitó beszéde,
Tihanyi Apátság Galériája, 2015.. . . . 110

8., Bíró Barna Botond, a Hargita Megyei Tanács Elnökének
és Szabó István, a Pest Megyei Tanács Elnökének üdvözlő beszéde,
Csíkszereda, 2016.. . . . 139

9., Varga László fafaragó művész kiállításmegnyitó beszéde,
Csíkszereda, 2016.. . . . 141

10., Balázs Lóránt művészettörténész kiállításmegnyitó beszéde,
Isaszeg, 2017.. . . . 145

V. Képjegyzék148

VI. Bibliográfia150

VII. Válogatott egyéni és közös kiállítások152

Előszó

Garajszki József immár hetedik kiadványát adja a kezünkbe, eddigi képzőművészeti és iparművészeti munkássága dokumentumaként. Külön katalógusban adott számot belsőépítészeti és faplasztikai munkáiról, külön a bőrplasztikákról, majd a festményeiről, rajzairól és grafikáiról. Újabban az akvarell izgatja, erre a technikára fókuszál. Kevés olyan alkotóművész él itthon, aki mindent kipróbál, új technikával kísérletezik, izgalommal tölti el az új anyagok felfedezése, alakítása, kidolgozása. És mindig sikerrel jár!

Kitűnő formaérzékenységét belsőépítészként bizonyította. Bőrplasztikáit is a virtuóz forma- és rendszeret jellemzi, beépíti a népművészet értékeit is. Végigjárja az alkotás, az egyéni arculat megteremtésének stációit.

Később a tiszta festői problémák foglalkoztatták. A szín- és színrelációk, a formák egyensúlya és ütköztetése, horizontális, vertikális mozgások, közelítő és távolodó motívumok harmóniája és diszharmóniája érdekelte.

Ez a piktúra a konstruktivista tradícióra támaszkodik, melyben a rend kitüntetetten fontos számára. Festmé-

Greetings

József Garajszki already gives us his the seventh publication as a documentation of his fine art and industrial art works so far. In a separate catalogue he already reported about his interior designer works and plastic wall sculptures, separately about his leather sculptures and paintings, drawings and graphics. Recently he has gotten excited about aquarelle he is focusing on that.

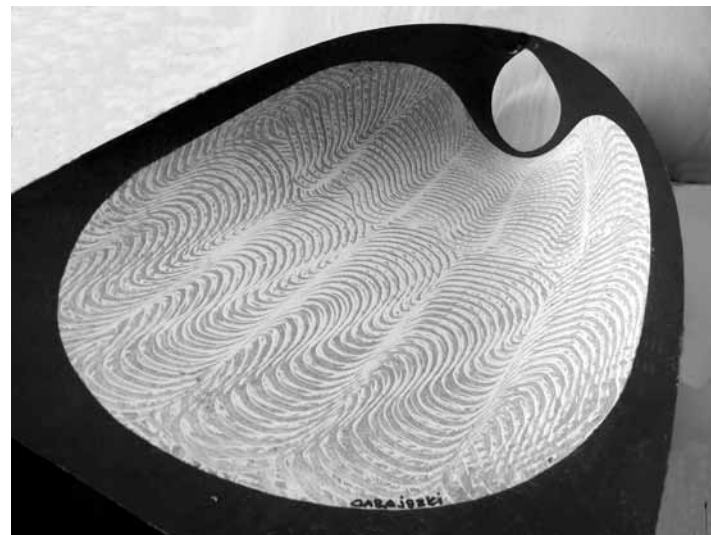
There are only a few artists in our country who pretty much tries everything, experimenting with new techniques, got excited by exploring, forming and elaborating the new materials. And he is always succeeding!

His exceptional sensitivity about forms has been proven as an interior designer. His leather sculptures are determined by his passion toward order, but he also „builds into them” his folk artistic values as well. He walks through all the stations of creating his artworks and forming his own unique artistic image.

Later on he was occupied purely with the problems of painting. He was interested in the colors and color relations, the balance and collision of forms, horizontal and vertical movements, the harmony and disharmony of approaching and receding motifs.

This sort of painting work is based on constructivist traditions, in which order is highly important for the artist. The element of his paintings is the line, the form which is determined by the line around it, the space and the colors, and the harmonic order of these elements within the composition. His intentions was to synthesize the constructiuvity and the decorativity. The source, the starting point of his drawings is the interior passion, the emotion. The expression of this passion is based on classic scales.

In the recent years he is gotten touched by the atmosphere of Balaton. He discovers more and more the miracles that

nyeinek alkotóeleme a vonal, a vonallal körülírt forma, a tér és a színek, kompozícióin belül ezek harmonikus elrendezése. A konstruktivitás és a dekorativitás szintetizálására törekedett.

Rajzainak kiindulópontja a belső indulat, az emóció. Ezt az indulatot a klasszikus arányok alapján fogalmazza meg. Az utóbbi években a Balaton atmoszférája fogta meg. Sorra fedezi fel azt a csodát, amit a Balaton és a környező táj nyújt. Különösen a tó felszínéről reflektált fényeket festi szívesen – a fény, a pára szinte formát nyer akvarelljeiben, betölti a teret. Színekkel és a fénnel fejezi ki lelkiállapotát.

Tradíciókhoz kötődő és tradícióktól elszakadni vágyó műveiben egyesíteni tudja a múltat és a jövőt, a hagyományos és kísérleti munkák képteremtési szándékát.

Garajszki József a huszonegyedik századi reneszánsz ember. Alkotásainak világa ebben a harsány, zűrzavaros korban a megnyugvást, a békés nyugalmat hozza elénk.

Szepes Hédi
művészettörténész

the Balaton and the surrounding area can offer. He is fond of painting the reflective lights on the surface of the lake, the light and the humid almost gain an actual form in his aquarells, filling up the space. He expresses his state of mind and soul by colors and lights.

In his works that are connected to traditions or in the contrary in the ones that have a desire to be separated from it, he is able to unite the past and the future, the intention of the traditional and experimental works to create a picture. József Garajszki is a renaissance man of the 21th century. The world of his artworks in this chaotic and politically strained age represents peace of mind and peaceful calmness.

Hédi Szepes
Art Historian

Bevezető

... Más a fotó (a fénykép), és más a kézműves festmény, a grafika. Garajszki József mester Bátyám-barátom egy csudálatos ötvözést produkált, szinte csak úgy mellékesen. Kollázsoknak nevezte a különféle mintás és színes (főleg sík) elemekből összeállított kompozícióit, a darabokat le sem ragasztotta -, és lefényképezte ezeket. Nagyszerűen alkalmazott megvilágítás fényei, árnyékai alatt. És a kollázsok életre keltek! Derengő és fénylő-ragyogó s a mélysötétbe tűnő részletek lágyan olvadtak egymáshoz, gyönyörűen: új képek keletkeztek, amelyeknek egyedi, egyetlen létező valósága csak a róluk készített fénykép. Lelkesedve néztem őket. A merev, egyhangú „flekkekből” festői, érzékeny, mondhatnám „zenei” világok születtek. A Mester kérdésekre csak annyit mondott: „Ó, már azok a kollázsok nincsenek meg, szétszedtem őket, újakat csináltam.” – Pedig milyen nagyszerű dolgokat művelt!

Orci József

Introductory

A photograph is completely different from a handmade painting or graphic. However, Master József Garajszki, my highly estimated older fellow, my friend has miraculously alloyed them and, just incidentally called them „collage”. He made his compositions putting together diversely patterned and coloured, mainly flat elements without even sticking them together. Then the composition was photographed. Under the magnificently applied perspective of the lights and shadows the collages revived. The faintly looming, shining, gleaming details melting into the deepest darkness produced new pieces of art (pictures), the only existing reality of which being the photos made. I was watching them with great enthusiasm. The rigid, monotonous flecks and sheets gave birth to sensible, picturesque, almost „musical” new worlds. When asked about the original collages, the Master only said: „Oh, they don’t exist any more. I simply dismantled them and made new ones.” As if he didn’t even realize what great pieces of art he had created!

József Orci

1. Színes paragrafus/Colorful paragraph
Kollázs, 50x70 cm, 2011.

2. Átalakulás / Transformation
 Kollázs, 50x70 cm, 2011.

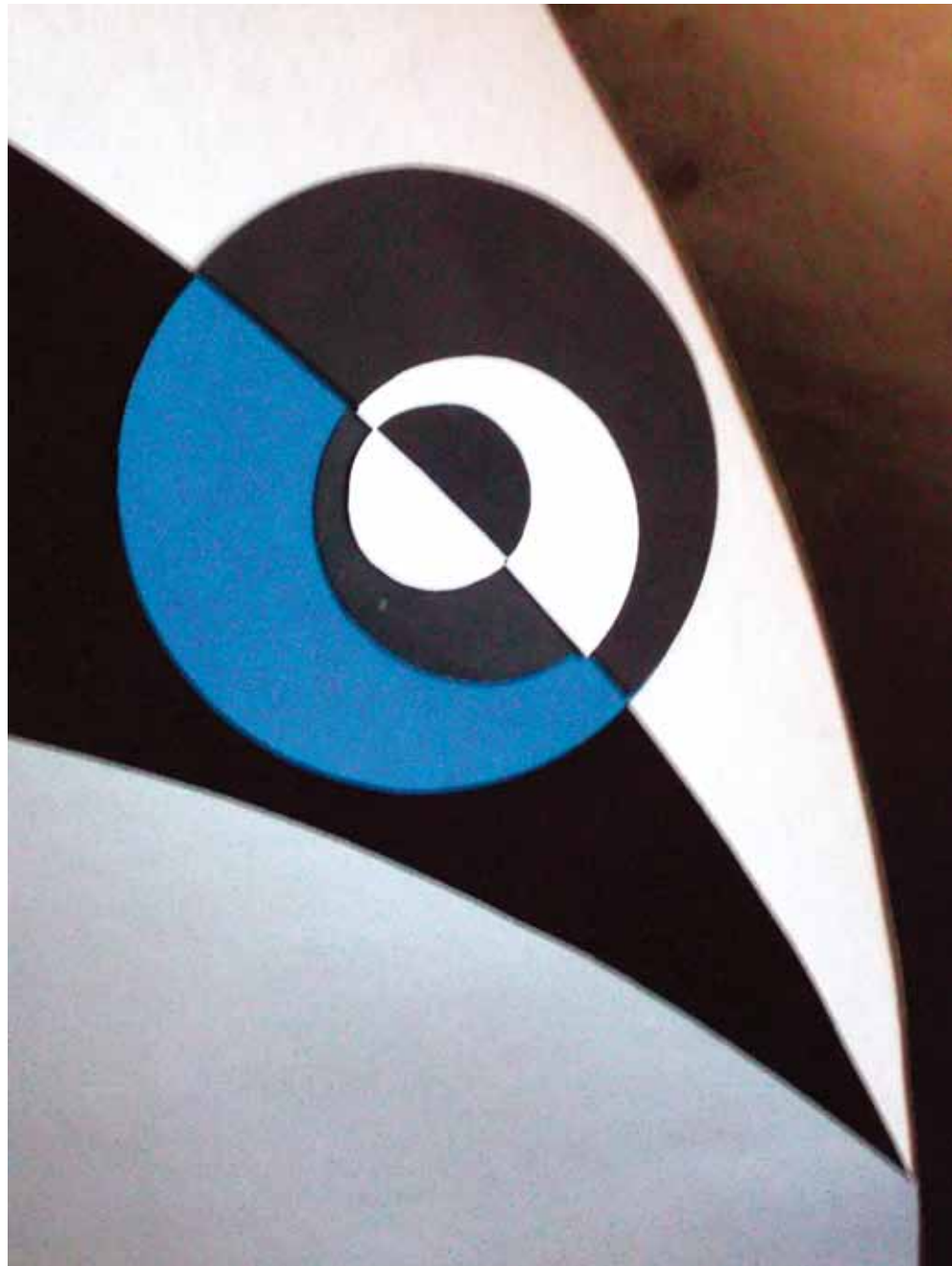
3. Követés / Follow-up
 Kollázs, 50x70 cm, 2011.

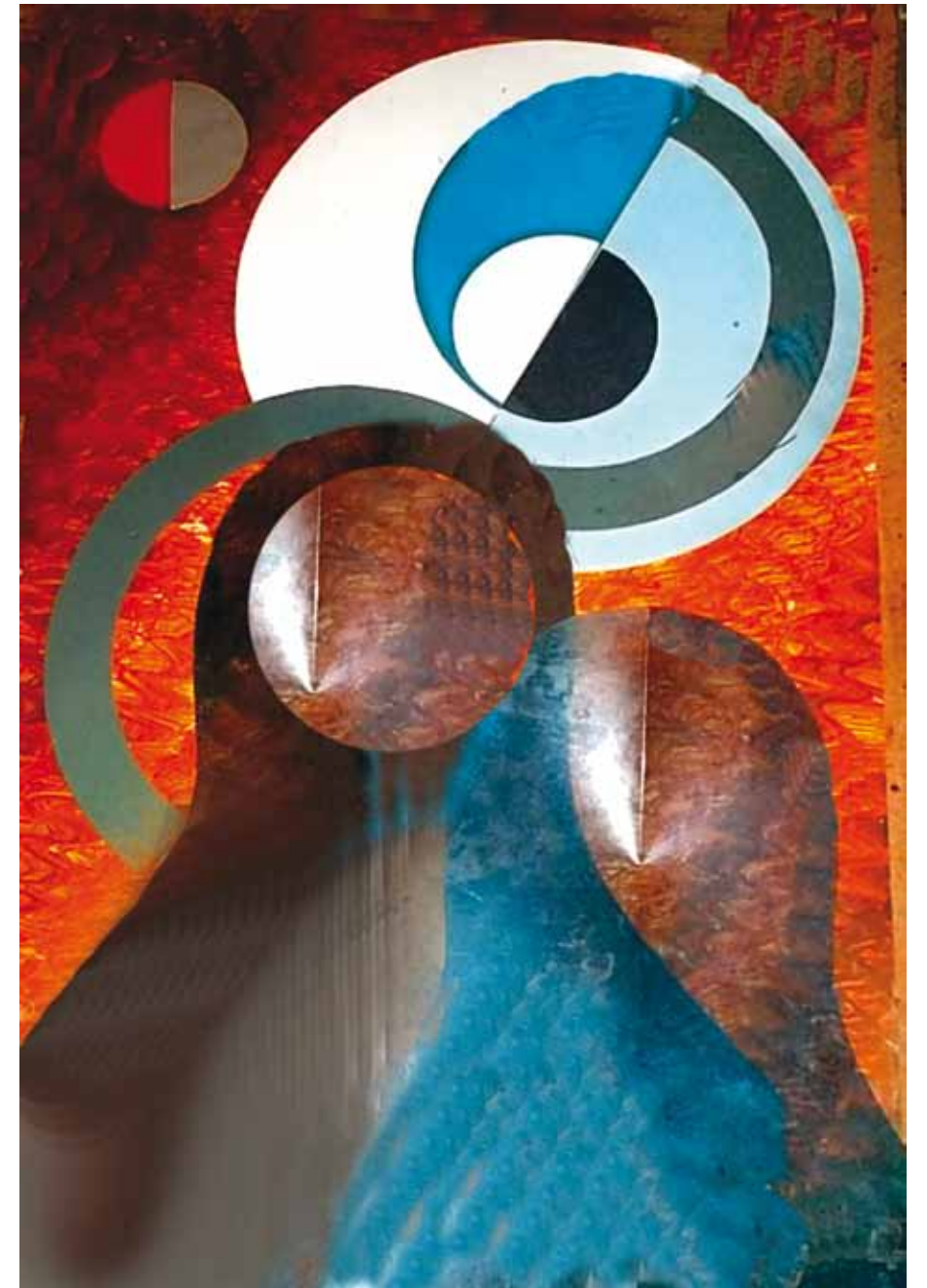
4. Árnyékok / Shadows
Kollázs, 50x70 cm, 2011.

5. Árnyalatok / Hues
Kollázs, 50x70 cm, 2011.

6. *Egyensúly / Ballance*
Kollázs, 50x70 cm, 2011.

7. *Büszke arcok / Proud faces*
Kollázs, 50x70 cm, 2011.

8. Csigabiga / Snaily snail
Kollázs, 70x50 cm, 2011.

9. Félénk csiga / Shy snail
Kollázs, 70x50 cm, 2011.

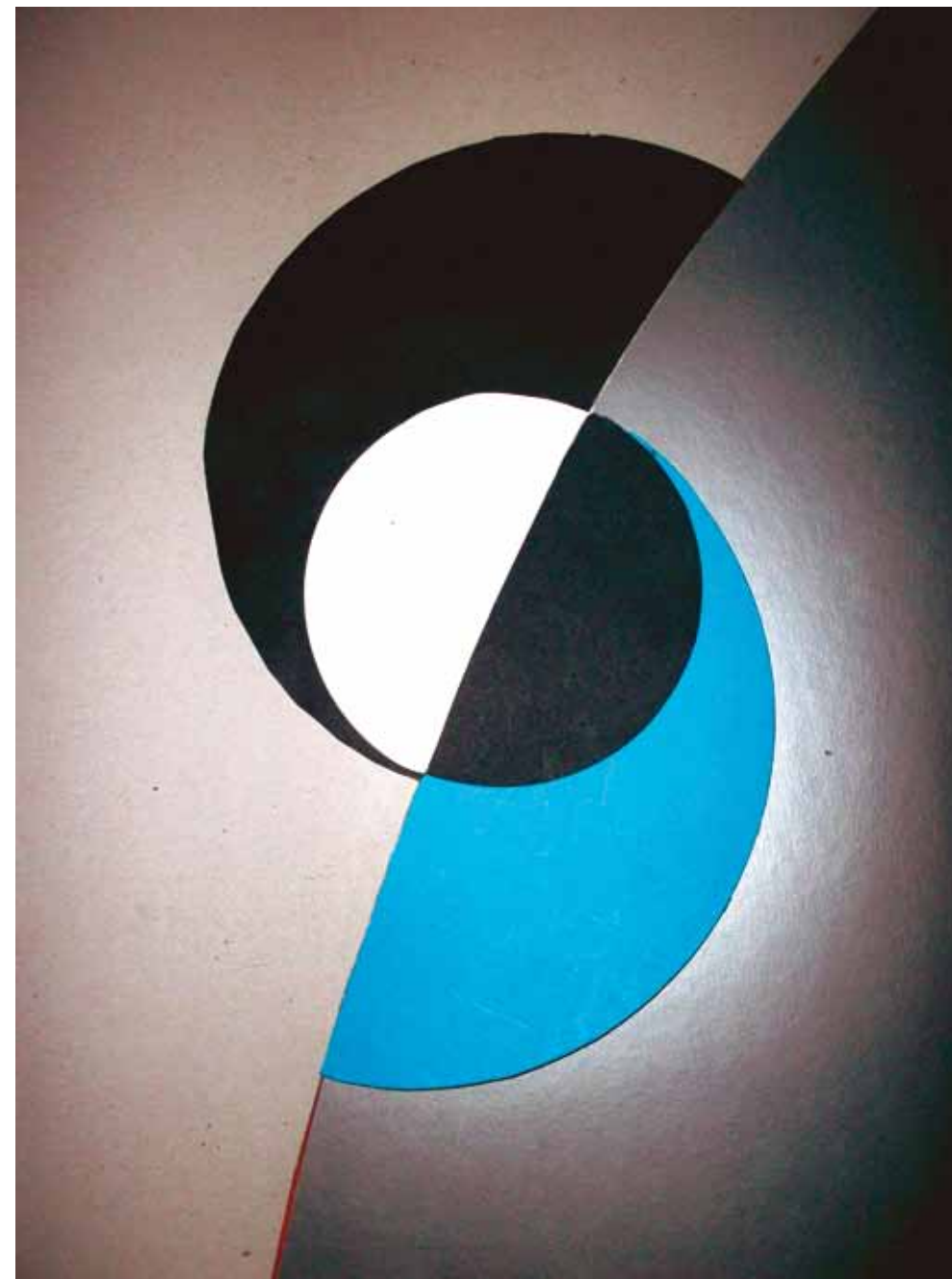
10. Ritmusok / Rhythms
 Kollázs, 50x70 cm, 2011.

11. Álmodozás / Daydreaming
 Kollázs, 50x70 cm, 2011.

12. Kitekintés / Outlook
Kollázs, 50x70 cm, 2011.

13. Közeledés / Approach
Kollázs, 50x70 cm, 2011.

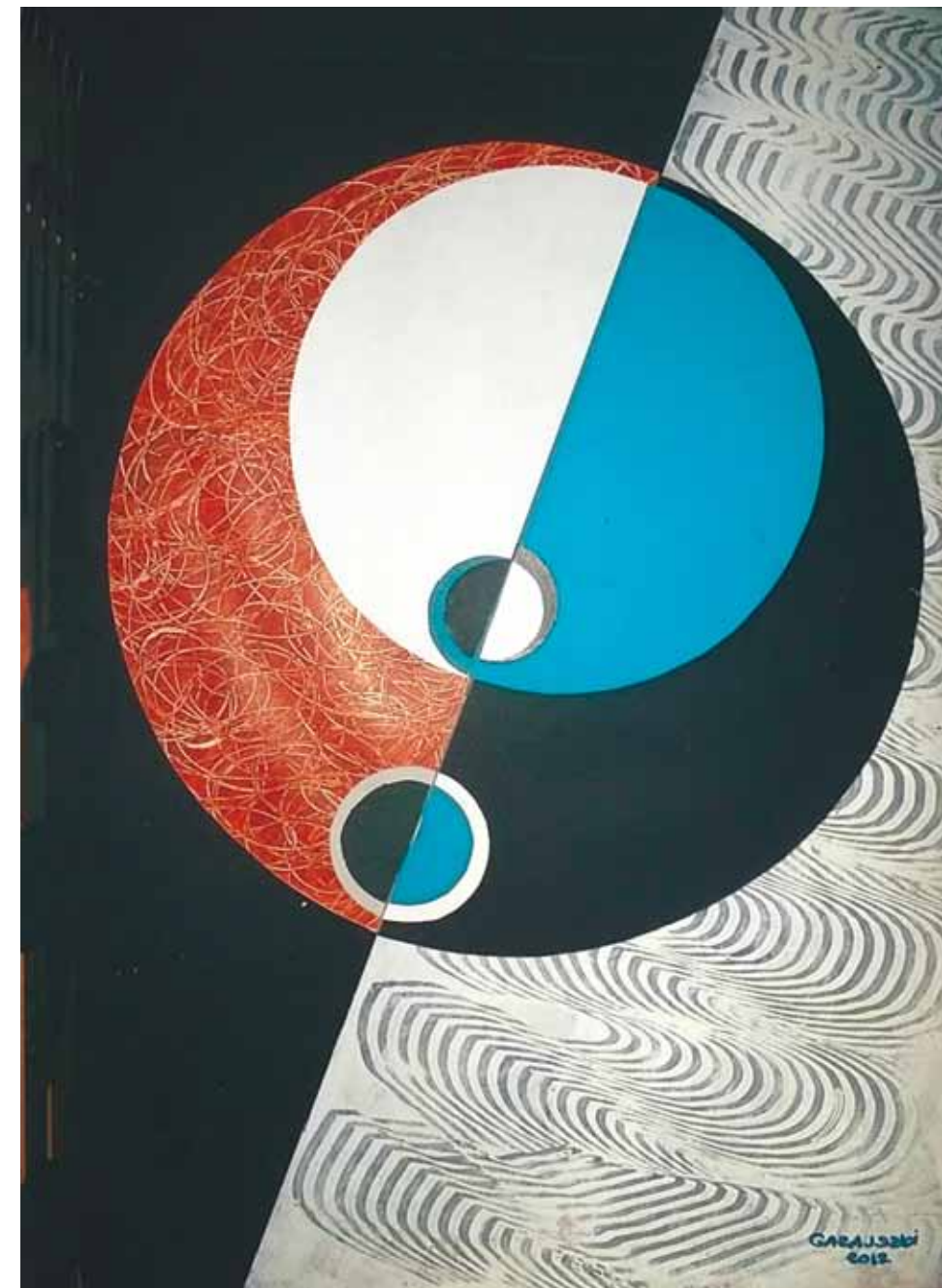
14. Ellentétek / Opposites
Kollázs, 50x70 cm, 2012.

15. Metsződések / Intersections
Kollázs, 50x70 cm, 2012.

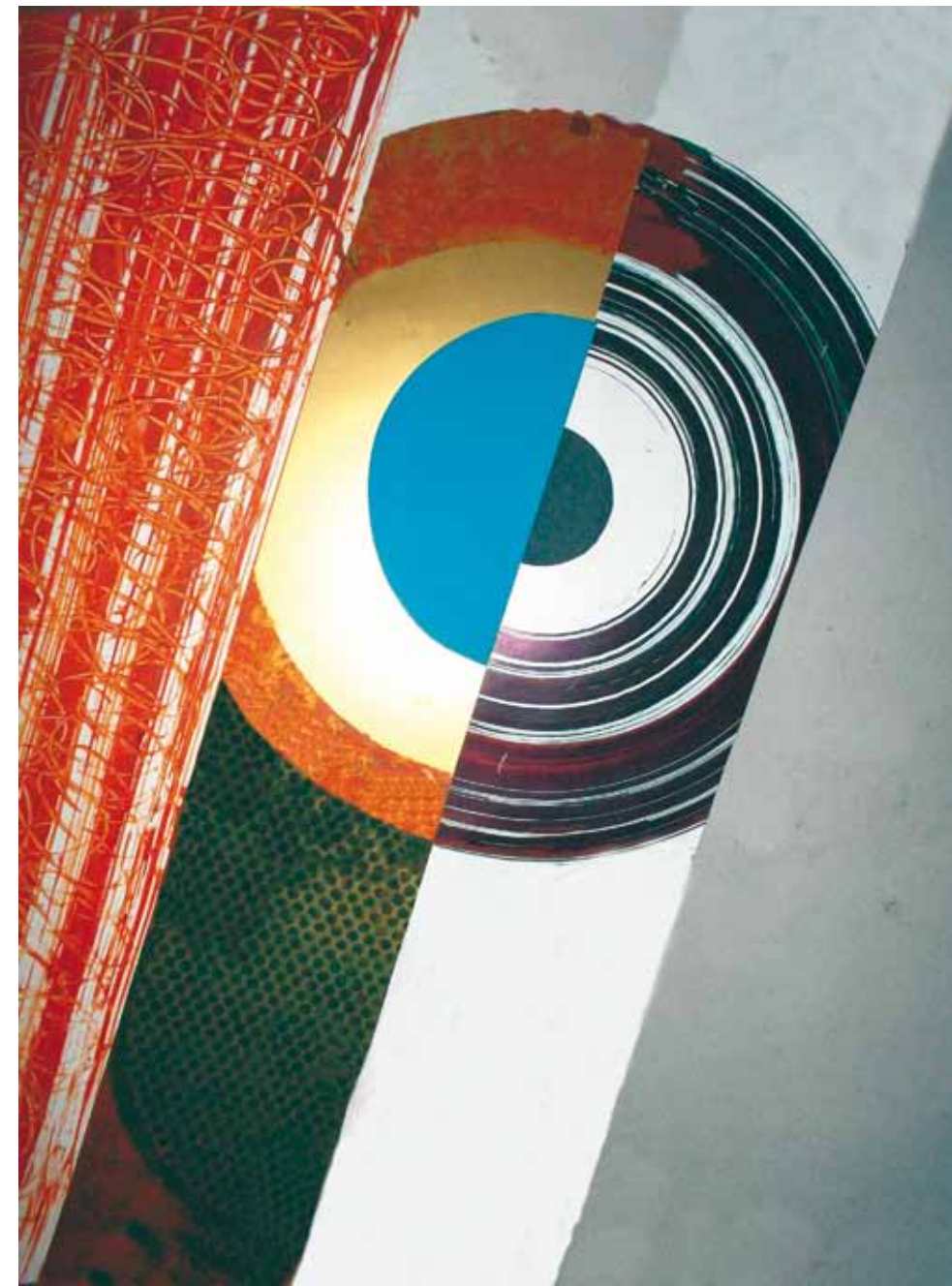
16. Szerénység / Modesty
Kollázs, 50x70 cm, 2012.

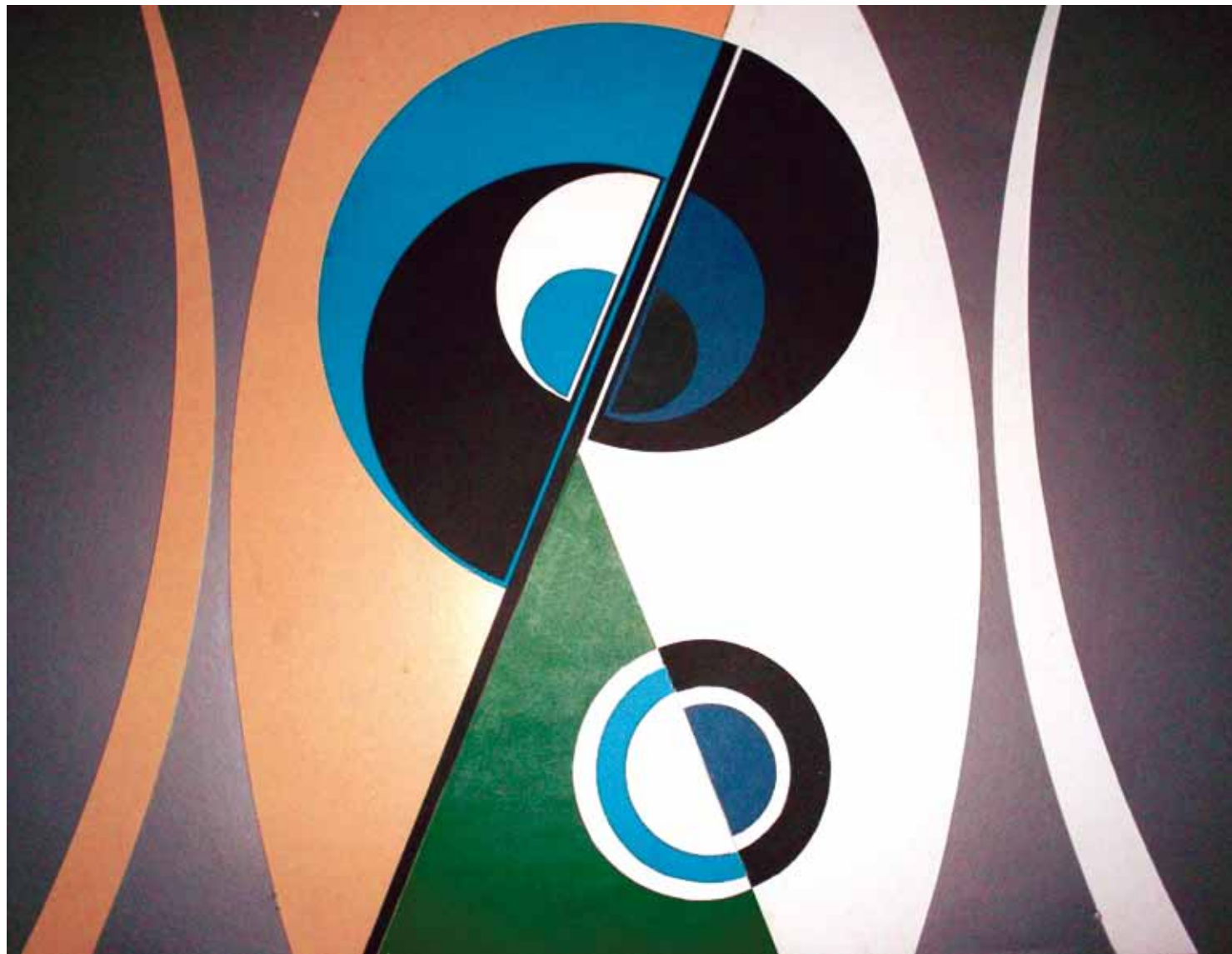
17. Átfedések / Overlaps
Kollázs, 50x70 cm, 2012.

18. Harmónia / Harmony
Kollázs, 50x70 cm, 2012.

19. Gömbök / Orbs
Kollázs, 50x70 cm, 2012.

20. Csodálkozás / Astonishment
Kollázs, 70x50 cm, 2012.

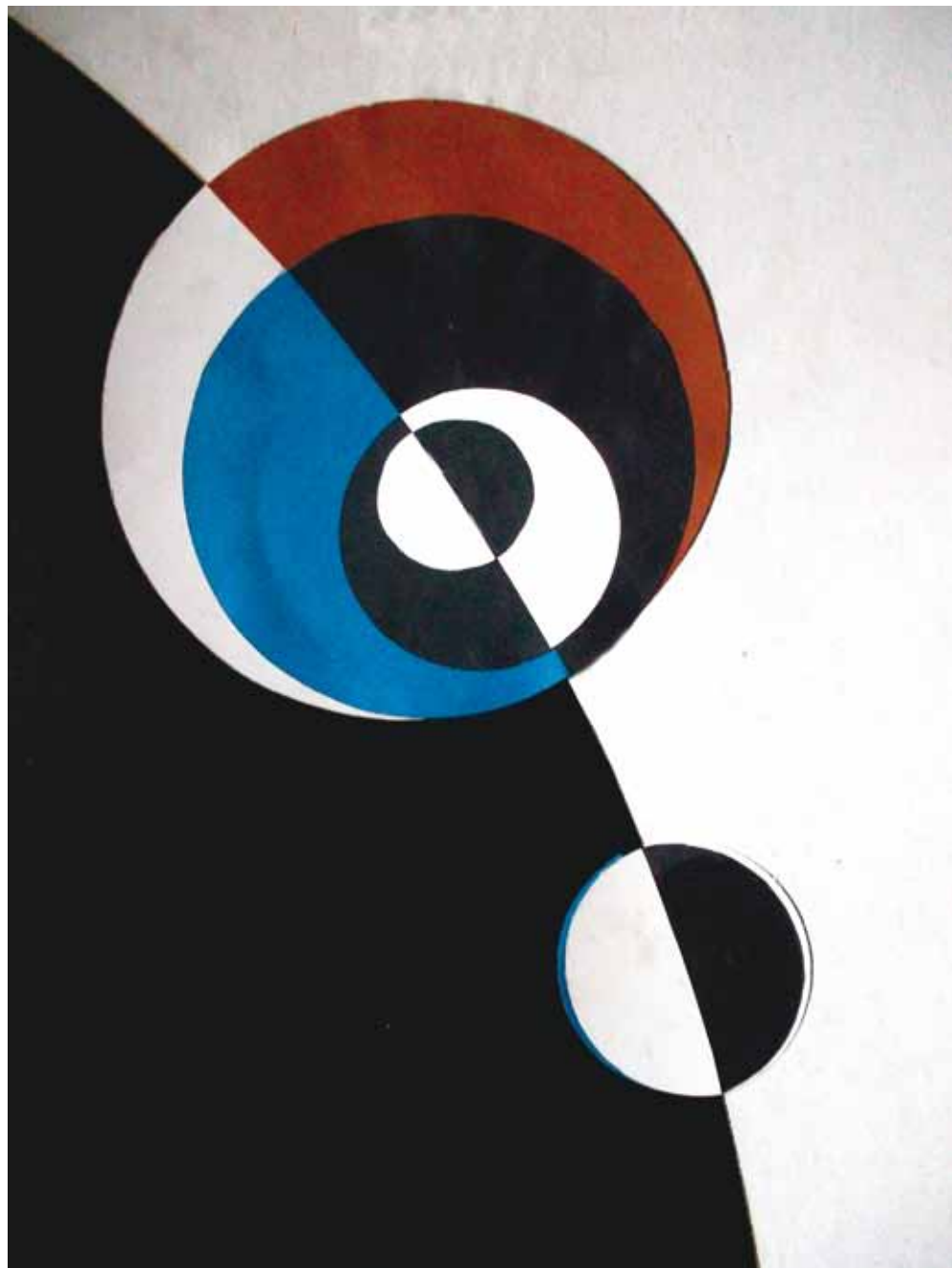
21. Átalakulás / Transformation
Kollázs, 70x50 cm, 2012.

22. Magány / Loneliness
Kollázs, 50x70 cm, 2012.

23. Társkeresés / Dating
Kollázs, 50x70 cm, 2012.

24. Lelkesedés / Enthusiasm
Kollázs, 50x70 cm, 2012.

25. Átrendeződés / Restructuring
Kollázs, 50x70 cm, 2012.

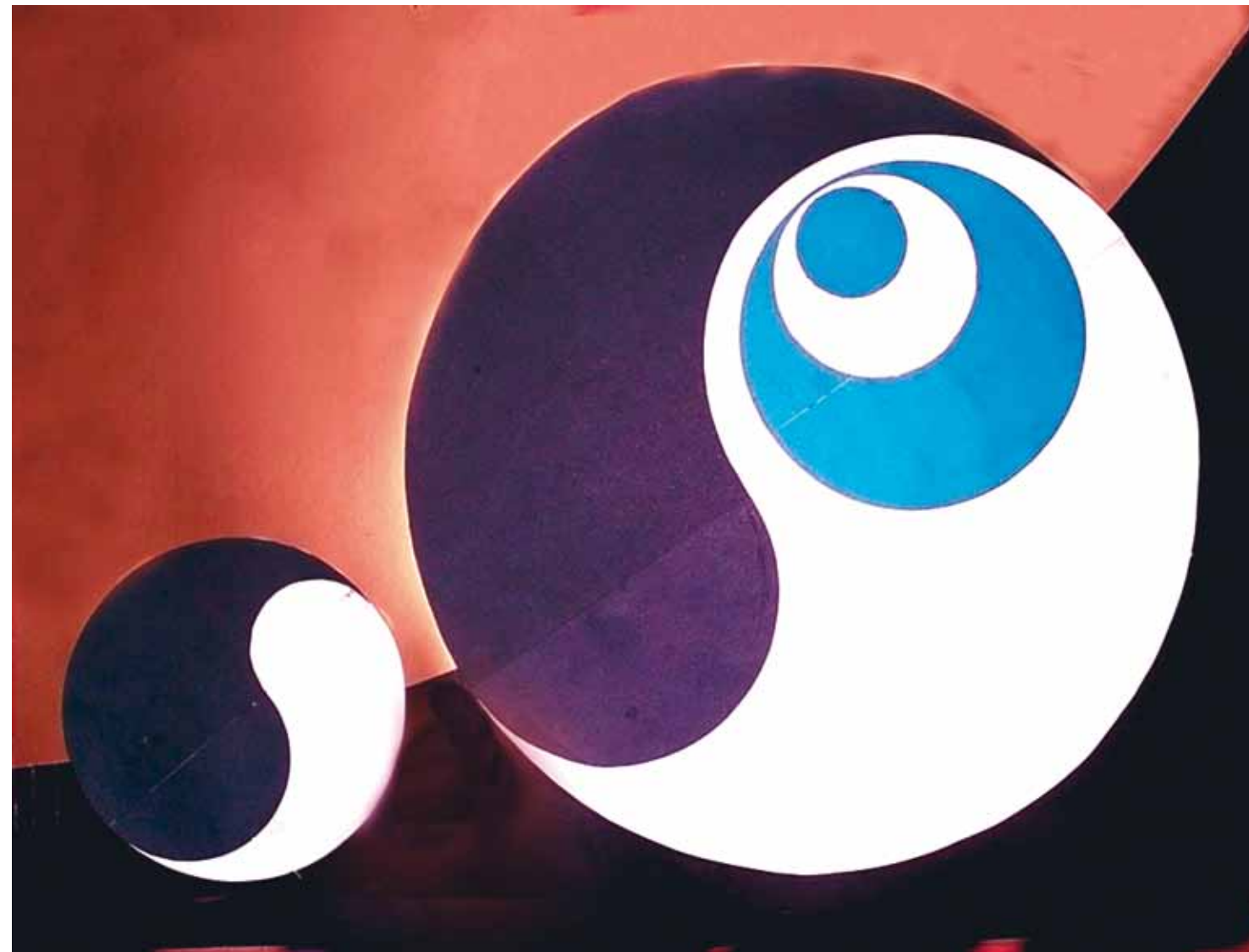
26. Formabontás/Ground breakers
Kollázs, 50x70 cm, 2012.

27. Kettesben / Double in private
Kollázs, 50x70 cm, 2012.

28. Rejtély / Mytery
Kollázs, 70x50cm, 2012.

29. Álom / Dream
Kollázs, 70x50 cm, 2012.

30. Átfedések / Overlaps
Kollázs, 50x70 cm, 2017.

31. Vetélkedés / Rivalry
Kollázs, 50x70 cm, 2017.

**Dr. Feledy Balázs művészeti író
kiállításmegnyitó beszéde
Szombathelyi Képtár 2013.**

Hölgyeim és Uraim, kedves barátaim, kedves Jóska!
Korunk a specialistáké, igazi sikert akkor érhetsz el, ha egy valamiben vagy tájékozott, valamihez értesz, de azt nagyon. A sok mindenhez értő, vonzódó ember gyanús, kérdést teszünk fel általában, hogy melyik az igazi alkata, melyik az igazi arca? A polihisztor az egy mai személyiség-e? Akihez vonzódunk, akit értékelhetünk. Ugyanakkor tudjuk, hogy igazán az ember akkor tud tulajdonképpen megbékelni sorsával, és akkor tud igazán sikereket aratni, ha nem csak egy valami érdekli, foglalkoztatja, hanem széleskörűen tájékozott a világban és az érdeklődése ilyen.

Másként van-e ez a művészetben? Lehet-e például egy festő szakbarbár? Mert csak a festészet foglalkoztatja. Nos, úgy gondolom, hogy nem. Az egyes képzőművészeti vagy az egyes iparművészeti ágak művelése olyanmódra teljes embert kíván, hogy a festő, a grafikus, a szobrász, a textiltervező vagy a keramikus egyfajta teljességet kíván.

Mégis, egyre inkább tapasztaljuk és érezzük a képzőművészet és iparművészet berkeiben is, hogy a művészek kilépnek végzettségük, képzettségük kötelékeiből és másfelé is fordulnak, az érdeklődésük kitágul. Ez elsősorban egy XX. századi jelenség, és ma már egyre többször találkozunk ezzel a különös magatartással. Mert egyre több a világ dolgai iránt nagyon széleskörűen, felfokozottan érdeklődő művész-személyiségek száma is, és ez a nyitottság, ez a felfedezni akarás egyre inkább érezhető. Ám ezeken belül is úgy gondolom, Garaicski József pályája, személyisége egészen különleges, hiszen az ő szakmai életútja folyamatosan fordulatokkal teli.

**Dr. Balázs Feledy artistic writer
exhibition opening speech
Szombathely Gallery 2013.**

Ladies and Gentlemen, dear Friends, dear Jóska!
Our time is the time of the specialists as you can only meet with real succes if you are informed and very competent in one certain field. The person being competent in lots of different fields is suspicious and we usually wonder which his real image is. Is a polyhistor a present-day character whom we can attract to and appreciate? At the same time, we are aware of the fact that we can only come to terms with our fate and meet with real succes if we are not interested in only one field, but we have a wide range of knowledge and interests of the world.

It is different concerning arts? For example can a painter be considered to have a one-track mind because he only show concern about painting? Well, as I see it, he cannot. Pursuing certain branches of fine arts or applied arts takes a man so much that being a painter, a graphic artist, a sculptor, a textile designer or a ceramist requires a sort of completeness. However, we also experience and feel within the groves of fine and applied arts that artists are leaving the bonds of their qualifications and are turning to other fields and their interests are expanding. It is mainly a 20th century phenomenon, however, we can meet this strange behaviour more and more often these days. The reason for it is that the number of artists being widely interested in the world affairs is growing and this open-mindedness as well as this willingness to discover can be felt more and more. Nevertheless, in my opinion among these thing the career and personality of József Garaicski are totally special as his career is continuously full of turnings.

Besides continuity his prime elements are variety and the willingness to change. It is known that he comes

A tervezőmunka mellett egyre inkább fordult a képzőművészet felé. Képzőművészeti kört alakított, amelyben barátja, Kondor Béla korrigált.

Egy kicsit régebbi eszenciája az ő pályájának az akvarell festés. Itt felvillantánám, hogy amikor Iparművészeti Főiskolás volt, akkor még megfordult benne az a gondolat is, hogy átmegy festőszakra, a Képzőművészeti Főiskolára, akkor ugye a Szőnyi volt a mester. Eredetileg is inkább képzőművésznak készült volna, de a szülői tanácsok mindig befolyásolják az embert, praktikusabb, gyakorlatiasabb szakmát válasszon, de úgy gondolom, hogy így volt jó a pálya, mert így tudott ennyi felé fordulni.

Az akvarellekben van egy nagyon érdekes lazaság, könnyedség. Egy nagyon szép pasztellt is látunk, és látjuk a bőr tárgyakat, ami az életének egy jelentős szakaszában, a 80-as évek elejétől a 90-es évek második feléig foglalkoztatta.

Ami azért nagyon érdekes, mert határterület; nem is igazán képzőművészet, nem is igazán iparművészet. A bőrt technikaként iparművészetnek tartjuk, de amely tárgyak létrejöttek, amiket kifejez a bőrtárgyaival, az egy teljesen képzőművészeti gondolkodást mutat. Annyiban is képzőmű-

from the nearby village of Sári. After the school-leaving examination he was admitted to the Hungarian College of Applied Arts, where he graduated as an interior decorator in 1959. His exhibition may not reflect that the master used to design the interiors of hotels, community houses, hospitals and universities as an interior designer. Besides designing he was turning to fine arts more and more. He founded a fine art group, where his friend, Béla Kondor corrected.

An earlier essence of his career was watercolour painting. Here I would like to mention that when he was a student of the College of Applied Arts, it occurred to him that he would change school and he would study painting at the Academy of Fine Arts, where Szőnyi was the master at that time. Originally, he was going to be a fine artist, but we are always influenced by parental advice to choose a more practical job, however, I believe that it did good for his career because it enabled him to turn to lots of different fields after graduating from the College of Applied Arts.

As for watercolour paintings, there is a very interesting kind of looseness and ease. We can see a very nice pastel as well as the leather objects about which he showed great concern at his very important period of life from the beginning of the '80s to the second half of the '90s. The reason why it is very interesting is that this is a sort of borderline: it neither belongs to fine arts nor to applied arts. As a technique, leather is considered to belong to applied arts, but both the objects he created and the ideas he expresses completely shows a way of thinking of fine arts. It is fine arts indeed as the objects are very unique, which is quite a determining speciality of fine arts. Also the topics about which he shows concern takes leather out of the profanity that reminds us of at first sight.

He turned to the world of wall plastic with the knowledge of joinery and interior design. I would call your distinct attention

vészet, hogy nagyon egyediek a tárgyak. Ez a képzőművészetnek egy elég meghatározó különlegessége. A témák is, amelyek foglalkoztatják, felemelik valahogy a bőrt, kiemelik abból a profánságból, ami első pillanatban eszünkbe jut. Az asztalosság és a belsőépítészet ismeretével fordult a faplasztikák világa felé. Külön figyelmükbe ajánlom, hogy ez is milyen hallatlan izgalmas területe az ő szakmai életútjának. Foglalkozott továbbá kerámiával, fém mobilok készítésével is. Készített grafikákat és így érkezett el a bőrkészítéshez. Ennek a gyúrása, égetése, zsugorítása, festése megint egy teljesen más alkatot kívánt. Fontos számára a Zsennyei hatás. Tudjuk, hogy Szombathely közelében található az a fantasztikus alkotóházi kastély, amely a környezetével nagyon inspirálta őt, egész különleges látványok megörökítésére.

Van benne egy sajátos ezermesterség, amit ő egyébként édesapjára mond vallomásaiban. Tehát valahogy gényszerű is, ami egy magas fokú művészi végzettségre építve egész életében kibontakozhatott.

Folyamatosan külső és belső inspirációk alapján alkot. Nagyon érdekes a pályája olyan szempontból is, hogy egyedi tárgyakat készít sok műfajban, sok művészeti ágban a két dimenzió, a három dimenzió egyaránt foglalkoztatja. Nagyon ritka a kortárművészetben olyan művész személyiség, aki ennyi féle anyagba is belemélyíti az ismereteit. Képzőművésznak, iparművésznak és természetesen kiváló fotográfusnak is tarthatjuk, ami nagyon ritka a kortárművészetben.

Korunk valóban a specialistáké, de jó, ha különösen a művészet, az alkotóművészet feloldja ezeket a folyamatokat és szélesre tárja a kreativitás és tehetség kibontakozásának lehetőségét, miként ezt Garajszki József munkáiban érezzük.

Ezennel nagy szeretettel nyitok meg a kiállítást.

to the fact that it is an extremely exciting part of his career: in addition, he was engaged in ceramics and making metal mobiles. Naturally, he has been given certain impulses by the milieu of Dabas though the influence of Zsennyei has been very important for him as well. As we know, the fantastic castle nearby Szombathely was the artist house which provided him with great inspiration to record special scenery.

Therefore he possesses a specific handyman feature that he uses for describing his father in his statements so it is genetic in a way and that could have been evolving in his whole life based on his high artistic qualification.

He has been working according to external and internal inspirations. Furthermore, there is another aspect making his career very interesting: he creates unique objects in lots of genres and he is interested in both two and three dimension in lots of branches of arts. It is very rare to find so many different kinds of materials listed before and in contemporary art you can rarely find such an artist who extends his knowledge in so many different materials. He can be regarded as a fine artist, an industrial artist and of course an excellent photographer, which is very rare in contemporary art.

**Szepes Hédi művészettörténész
kiállításmegnyitó beszéde
Budapest, Duna Palota, 2014.**

Tisztelt Művész Úr! Tisztelt Megjelentek! Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Megtiszteltetés számomra, hogy GARAJSZKI JÓZSEF képző- és iparművész kiállítását én ajánlhatom figyelmükbe itt, a Duna Palotában. Mint a Művészeti Alap Lektorátusi Osztályának munkatársa, többször zsűriztem alkotásait. Hozzám tartozott a Visual Art művészeti alkotóközösség, így munkái több ízben is felkeltették érdeklődésemet. Szombathelyi életmű-kiállításán reneszánsz típusú művészek nevezték őt, hisz olyan sokoldalú alkotó művész, aki több művészeti ágban is kipróbálta tehetségét. Művészi pályafutása nem szűkölködik meglepő fordulatokban. 1959-ben belsőépítésként végzett a Magyar Iparművészeti Főiskolán. 1978-ig belsőépítésként dolgozott az Általános Épülettervező Vállalatnál. Jelentősebb munkái: Hotel Ifjúság, Hotel Annabell, a Kecskeméti Művelődési Ház, a hévízi gyógyfürdők, valamint a budapesti Állatorvosi Egyetem belsőépítészeti kialakítása.

A grafika, mint műfaj, a legalkalmasabb a mély, szubjektív mondanivaló kifejezésére. Az alkotót formai, tartalmi tömörítésre, magvas, karakteres megjelenítésre készíti. A kiemelésnek és elhagyásnak, vagyis a művészi absztrahálásnak jelentős szerepe van. Garajszki József grafikai, linómetszetei megőrzik a fekete-fehérben gondolkodó vonal művészeteként a „valami-mondás, a rajzi beszédesség intellektuális magatartását”.

Rajzaiban, tempera ill. akvarell képein a figurák mozgólatai és az arcok hangsúlyosak. Találunk itt avantgárd kísérleteket, expresszionisztikus tolmácsokat és számos

**Hédi Szepes art historian
exhibition opening speech
Budapest, Duna Palota, 2014.**

Dear Mr. József Garajszki! Dear Everyone! Ladies and Gentlemen!

It is my greatest pleasure to present you the exhibition of József Garajszki fine and industrial artist here in Duna Palace. As a colleague of Lectorate Office of the Art Fund I have already judged his works of art couple of times. I have been responsible for Visual Art artist community and my attention has been drawn by his works several times.

At his life-work exhibition in Szombathely, he was called a Renaissance-type artist, as he is such a versatile artist who has tired his talent in many fields of art. His career does not lack surprising twists. He graduated from Hungarian College of Industrial Art as an interior designer in 1959, then he worked in his profession at General Building Designer Corporation.

Notable works: interior design of Hotel Ifjúság, Hotel Annabell, Culture House of Kecskemét, Hévíz Spas and University of Veterinary Medicine Budapest.

Graphics is a perfect genre to express deep and subjective messages. The artist is forced to professional compression and deep characteristic representation. Enhancement and omission so that artistic abstraction plays an important role. The graphics and linocuts of Garajszki József preserve the „intellectual behaviour of the ever-telling black and white line”.

On his tempera and watercolor pictures the movements and faces of characters are emphasized. Avantgarde experiments and expressionist interpretations and prophetic visions. Genre-like fixation is far from him—he may be curious about the natural and psychological scope of characters in one-to-one relationships.

remekbe sikerült látnoki látomást is. Távol áll tőle a zsányszerű rögzítés – talán inkább arra kíváncsi, hogy mi-féle természeti, lélektani hatóköre van a figuráknak az egymás közötti kapcsolatokban.

GARAJSZKI JÓZSEF – szuverenitását formákba, figurákba, színekbe ülteti. És ezek a művek feltételezik a tér fölötti teljes hatalmat. Nem olyan tér ez, amelyet megcsönkít az idő, vagy még kevésbé a pillanat, vagy körülhatárol a környezet, de nem is elvont vagy gondolati tér. A művész terei élő terek, alkalmas az élet örökké változó formáinak befogadására.

Bőrből készült falikepeit bőrszobroknak, bőrből készült reliefeknek is nevezhetjük. Ezek az erősen plasztikus-mély domborművek egy rendkívül kifinomult, még az egészen apró részleteket is kialakítani képes technikával születtek. Modern átírású, stilizált természeti motívumok.

„Igazán az jelentette a legnagyobb örömet, amikor bőrplasztikákat készítettem, gyúrással, égetéssel és zsugorítással. A bőrben véltem megtalálni az „igazi anyagot”. Megragadott a kifejezési formák széles skálája. Az alko-

Garajszki József plans his sovereignty in colors and figures which presumes full power over the space. It is not a space mutilated by the time or ruined by the moment or defined by the environment nor an abstract or mental space. The spaces of the artist are living ones, appropriate to adapt to the all-time changing shapes of life. His leather works are plastic-deep reliefs are created with a fully sophisticated technique able to present very small details as well. Stylized natural motifs in a modern interpretation.

About his leather plastic works he declares the following: „To make leather works was the greatest pleasure for me by kneading, burning and shrinking. I supposed I have found the „real” material in leather.”

I was moved by the wide scales of different ways of expressing. I was also mesmerized by the process of creation. I knew that the leather is one of the rare materials that are long lasting and their beauty could be intensified as the time goes and the material ripens... The forms are rather symbols they set the creative fantasy in motion.

tási folyamat elvárásolt. Tudtam, hogy a bőr azon (keves) anyagok közé tartozik, amelyek időtállóak, és melyek szépsége az anyag érése folytán csak gazdagodhat. ...A formák inkább szimbólumok. Elindítói a szemlélő fantáziájának.”

Tradicionális értelemben vett műveket alkot. A klasszikus modernizmus hagyományaihoz fordul. Élményeit, benyomásait a festészet nyelvére fordítja le. Nem az egyes formák közvetlen leképezése, hanem a színeket és formákat egységesítő elemek hangsúlyossá tétele a célja. Ezért leginkább ahhoz a költőhöz hasonlít, aki kötött versformát választva az adott műfaj szabályai (korlátai) szerint alkot. Művészi világa öntörvényű és ösztönös. Távol áll minden teoretikus spekulációtól. Figurális kompozíciói valamilyen rejtett, azonosíthatatlan történetet, titokzatosságot rejtnek.

Újabban készül akvarelljei rendkívül egyszerű felépítésű, vizuálisan puritán képek (balatoni képek, Tihany, Zsennye). A természet, a táj alázatát tükröz. Kimondhatatlan összetartozást sugall a képeken a közeledés, a meg-

He creates works that are traditional. He turns to the tradition of the classical modernism. He interprets his experiences and impressions to the language of the art of painting. His goal is not just simply to display particular forms directly, but to emphasize those elements that unify colors and forms. As a result of this the mostly similar to the poet who chooses a strict structure to his poem and works according to rules (limits) of a particular genre. His artistic world is untameable and instinctive. It is far away from any theoretical speculation. His representational art compositions contain some sort of hidden, unidentifiable story, and mysticism.

His recent aquarells are simply structured pictures that are visually puritan (Balaton landscapes, Tihany, Zsennye). The nature and the landscape reflect humility. Unspeakable togetherness is suggested by the process of unity, approaching, finding and creating on the pictures. He works like as it is dictated by his feelings and thoughts. He sets up a frame to the touch of the brush and the flow of the light and the light-shade relationship, the colors do not respond to each other but by melting together

találás és a megalkotás egysége. A Temetése c. képén átviláglik a fájdalom és a keserűség, az elmúlás hangulata. Úgy dolgozik, ahogy érzései, gondolatai diktálják. Garajszki József a színek, az ecsetvonások, a fény- és valőr-viszonyok áradásának keretét szab, a színek nem egymásnak felelnek, hanem egymásba úszva létrehoz-
nak egy félénken kimondott harmóniát. Talán nem té-

they create a shyly whispered harmony. Perhaps I'm not mistaken if I say that these aquarells were made in the style of impressionism. Camille Corot: „The beauty in art is nothing else, but the truth bathed in that inner impression that had been given to us as a gift from nature.” Which is professionally eye-catching at the exhibition is the movement and the stationarity. The movements, the moves of the human body could only be examined indirectly through the centuries of the history-based on drawings, paintings and sculptures formed in clay. About the moves we need to come to conclusions coming from the signs, but the rules of movement during the centuries haven't changed much. I'm sure that he has some theories, but which is lot more interesting than that is what comes from feelings. He has a lyrical „form language” he can say the most by using that. There has been an unusual affection between human beings and trees for thousands of years. The tree: our fate and future. The tree: past and future. The tree when it's dead is a thing that recalls and summons. The tree has a

vedek, ha azt állítom, hogy ezek az akvarellek impresszionista felfogásban készültek. Camille Corot: „A szépség a művészetben nem más, mint az igazság megfürdetve abban az első benyomásban, amellyel a természet ajándékozott meg bennünket.”

Ami a kiállításon szakmailag szembetűnő: a mozgás és a mozdulatlanság. A mozdulatot, az emberi test mozgását a történelem évszázadain keresztül csak áttételesen tudjuk tanulmányozni – rajzolt, festett vagy agyagba gyúrt ábrázolások alapján. A mozdulatokat nekünk kell a jelzésekből kikövetkeztetnünk, de a mozdulat törvényei az évszázadok során lényegesen nem változtak. Biztos vannak elméletei, de sokkal érdekesebb nála mindaz, ami érzéseiből fakad. A líra formanyelve az övé, ezen a nyelven tud a legtöbbet mondani.

Keresi az egyensúly és az ingatagság, a tömeg és a rajzos vonal, a mozgás és a nyugalom közötti átmeneteket. Minden képe rögzít valamit. A lírai vizuális élmény (a művészé és a nézőé egyaránt) nem verbalizálható. Nem hatolhatunk a felszín mögé, amely mögöl olyan titok su-

face. In its veins the faith is included. The dead tree the wood can stabilize the time and movement, this is the place where the roots of the spirit and the soul meets. When we observe his works what appear in our minds are not complicated ideologies, but simple expressions-attachment, the inner strength, the conception of infinity. He has a lot to say about the world, about his narrow and wide environment, about himself and about beauty. He is constantly speaking by his artworks- like those people who think their environment is worth having a human conversation with.

gárzik át, melyet érteni nem, érezni jobban, de leginkább látni lehet.

Az önismétléssel szemben nála minden ópusz a maga terhét hordozza, s felel önmagáért. Kitarulkozik előttünk. Betekinthetünk belső világába. Abban a határtalan nyitottságú belső világba, ahol a „kis történetek” regényé nőnek.

Különös vonzalom létezik az emberek és a fák között ezer év óta. A fa: sorsunk és jövőnk. A fa: múlt és jövő. A fa holtában tárgy, amely felidéz és megidéz. A fának arca van.

Erezetében benne van a sors. A fa stabilizálni tudja az időt, a mozgulatót, a szellem és a lélek gyökerei itt találkoznak. A munkák láttán elvont ideológiák helyett egyszerű kifejezések jutnak eszünkbe – a kötődés, a belső erő, a végtelenség fogalma. Sok mondanivalója van a világról, tágabb és szűkebb környezetről, önmagáról, a szépségről. Alkotásaiban folyamatosan beszél – úgy, mint azok az emberek, akik érdemesnek tartják a környezetünket arra, hogy emberi szót váltsanak vele.

Ő olyan művész, aki – belső parancsainak, készítésének kényszerére alakítja alkotásait. Leggazdagabb forrása az élményanyag, melyet őriz. A valamikor látott mozgulatók, pillanatok, a valamikor hallott vagy hallani vélt hangok, a látott vagy látni vélt jelenetek, emlékképek, az olvasott könyv meglepetésszerű eseményei, elképzelt, tünékeny alakja, vagy konkrét ...???...

Nem ábrázol – a szó köznapi értelmében – hanem látomásait, gondolatait, érzéseit vetíti elénk. Ő az, aki képes megőrizni önmagában a változás és a változtatás képességét, újjászületésével időt és életet nyer, és megújhódásra készítet másokat is.

GRAFIKÁK

He is such an artist who form his works according to the pressure of his inner orders and motivations. His richest sources are his own experiences and memories within him. The movements that he once had seen, moments, the voices that he once had heard, or just a supposition that he'd heard them, the scenes that he once had seen, or just a supposition that he'd seen them, memories or scenes of a book that he once had read and since then its scenes have come to existence in his mind. All these components create his richness of experience and artistic expression.

He does not portray things- in the normal daily sense- rather he projects his vision, feelings for us. He is the one who is capable of preserving the ability of changing and making changes within him, by his „artistic reincarnation” he gains time and living territory and also motivates others for reformation as well.

He looks for the transition between balance and instability, a mass and a drawing line, calmness and movement. Every paintings of his grabs something. The lyrical visual experience (the artist's and the audience's as well) can't be expressed verbally. We can't go behind the surface, where the secret shines through from, such as a secret that can't be understood, but it is possible to feel, or moreover to see it.

Instead of repeating himself, at his place every opus bears its own weight and responsible for itself. It unfolds itself and him in front of us. We can peek into his inner world. Into that limitlessly open inner world, where the „small happenings” grow into novels.

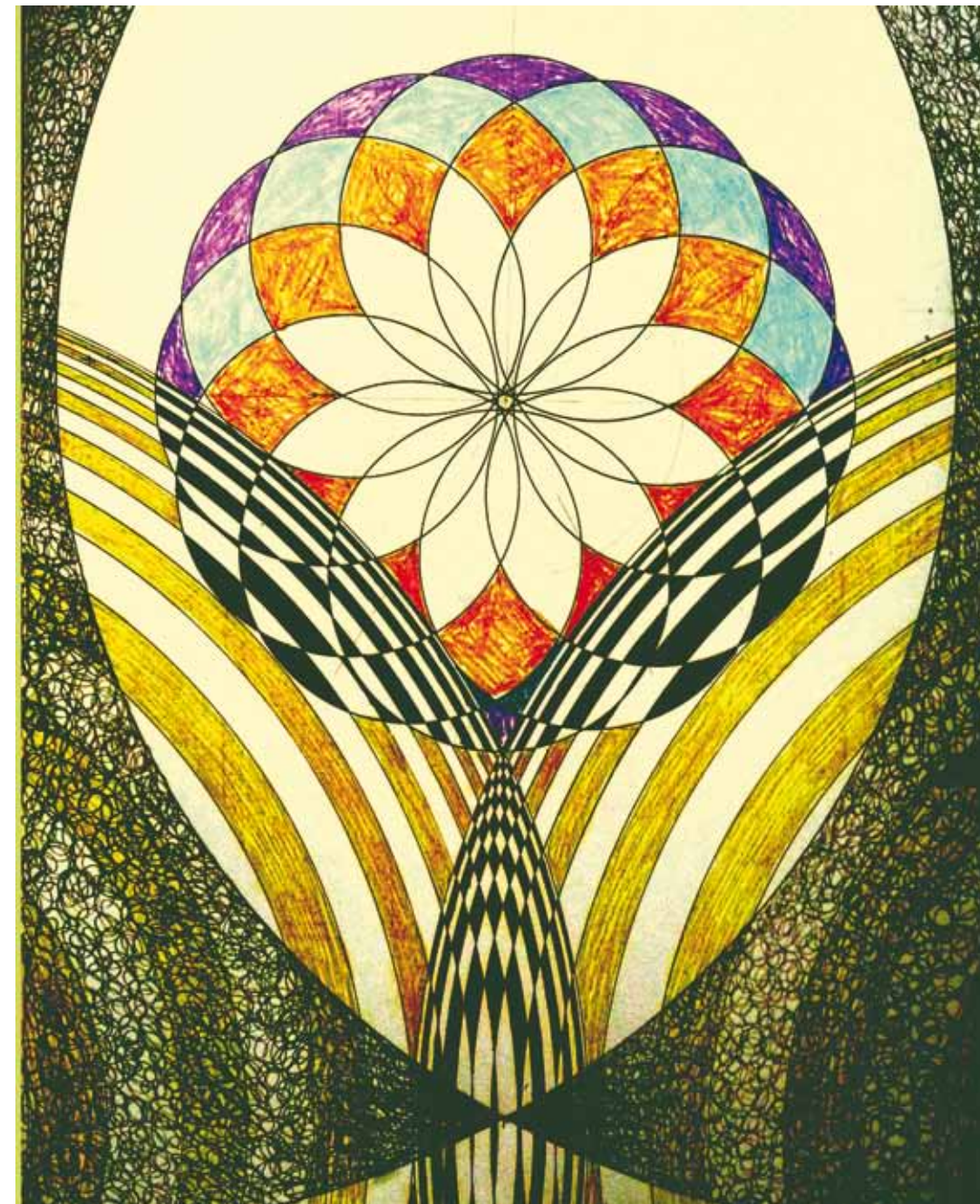
Our time is the time of the specialists indeed, however, it is good if art especially resolves these processes and opens wide to the possibility of developing creativity and talent as we can feel in connection with the work of József Garajszki.

32. Vonaljáték / Line game
Tempera, 50x70 cm, 2012.

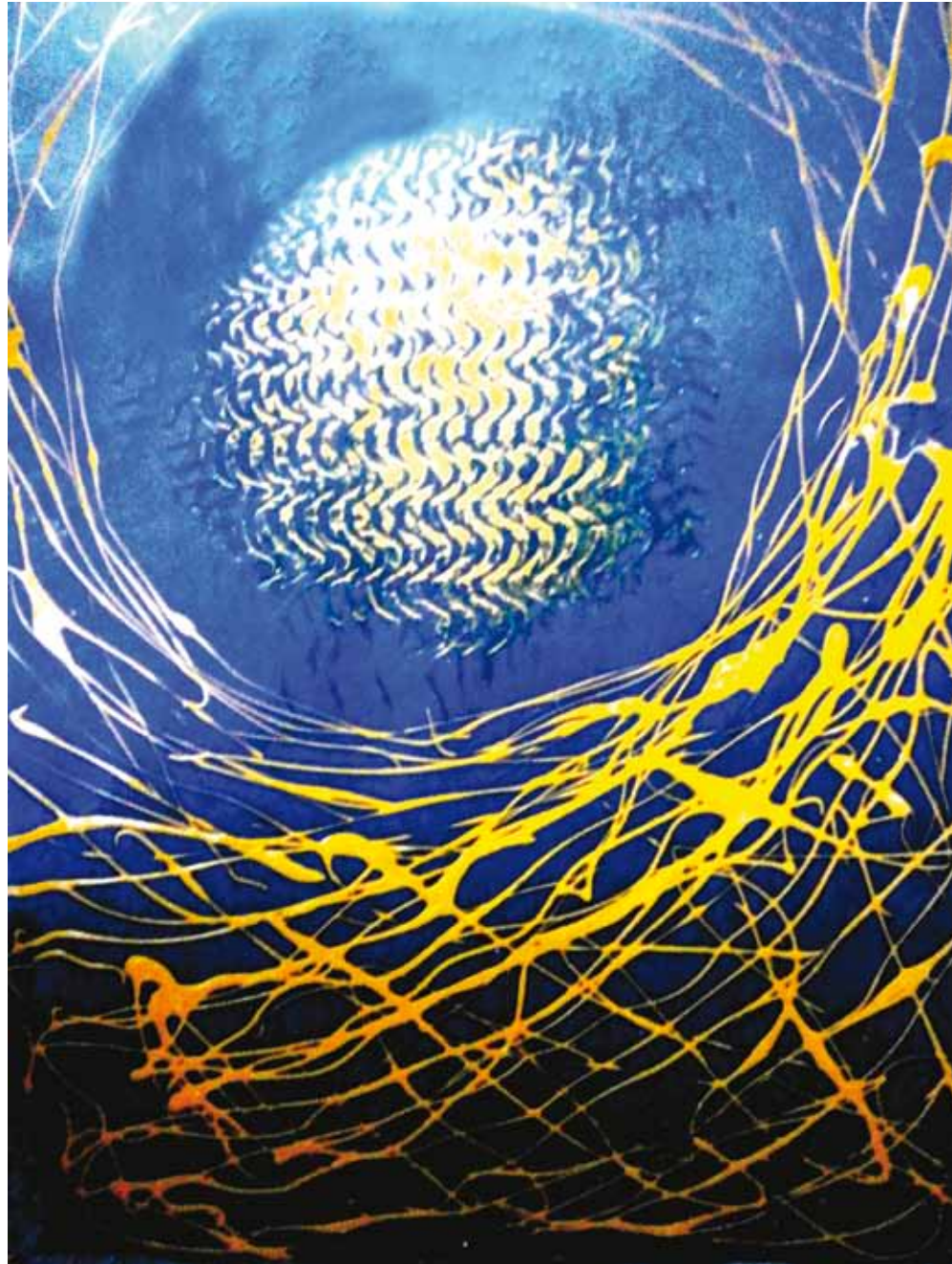

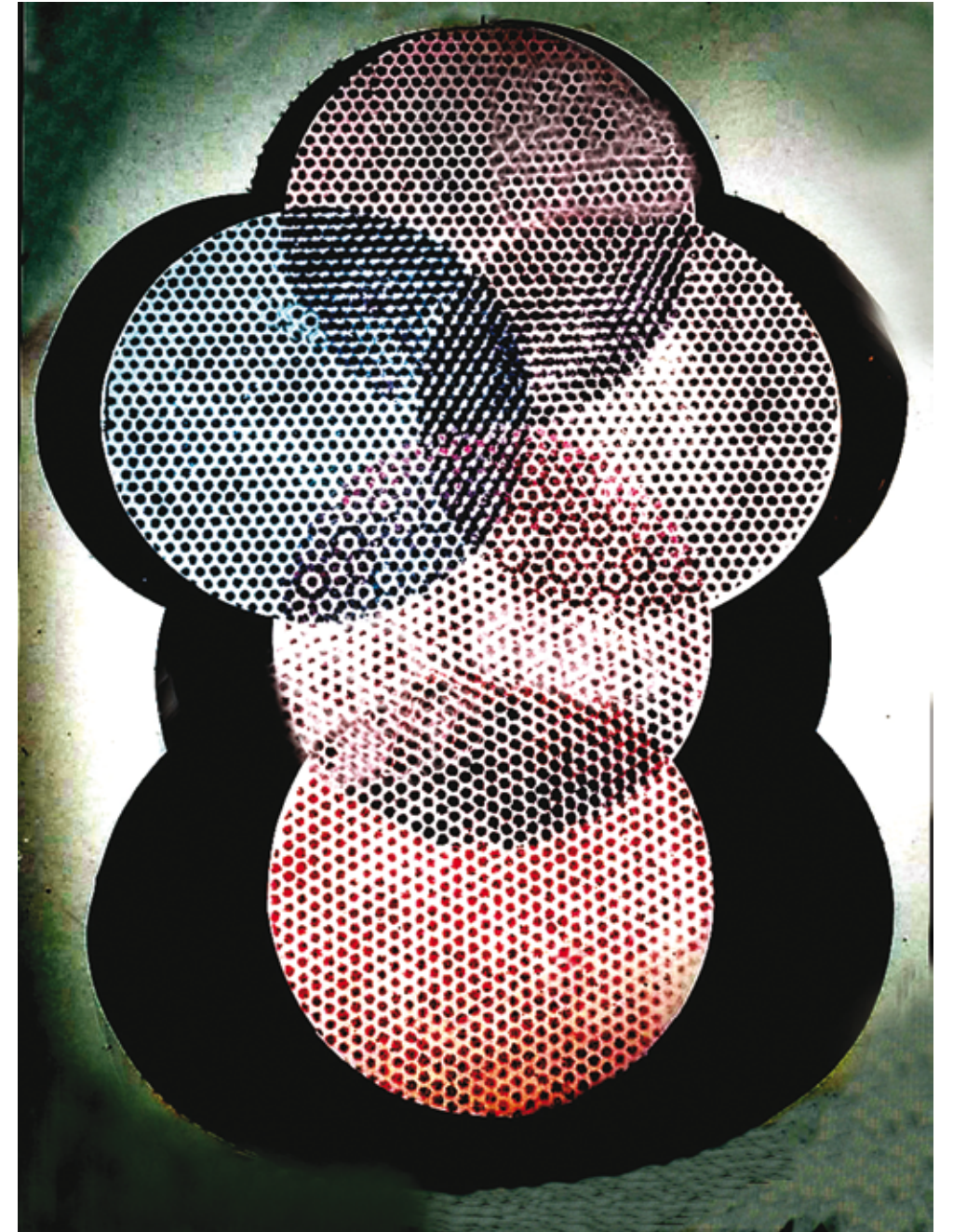
33. Árnyékok / Shadows
Tempera, 50x70 cm, 2012.

**34. Formai átfedések /
Overlaps inForms**
Tus, színes ceruza, 50x70 cm, 2012.

35. Közrefogott gömb /
Surrounded orb
Tempera, 50x70 cm, 2012.

36. Üdvözet / Greeting
Tempera, 30x40 cm, 2012.

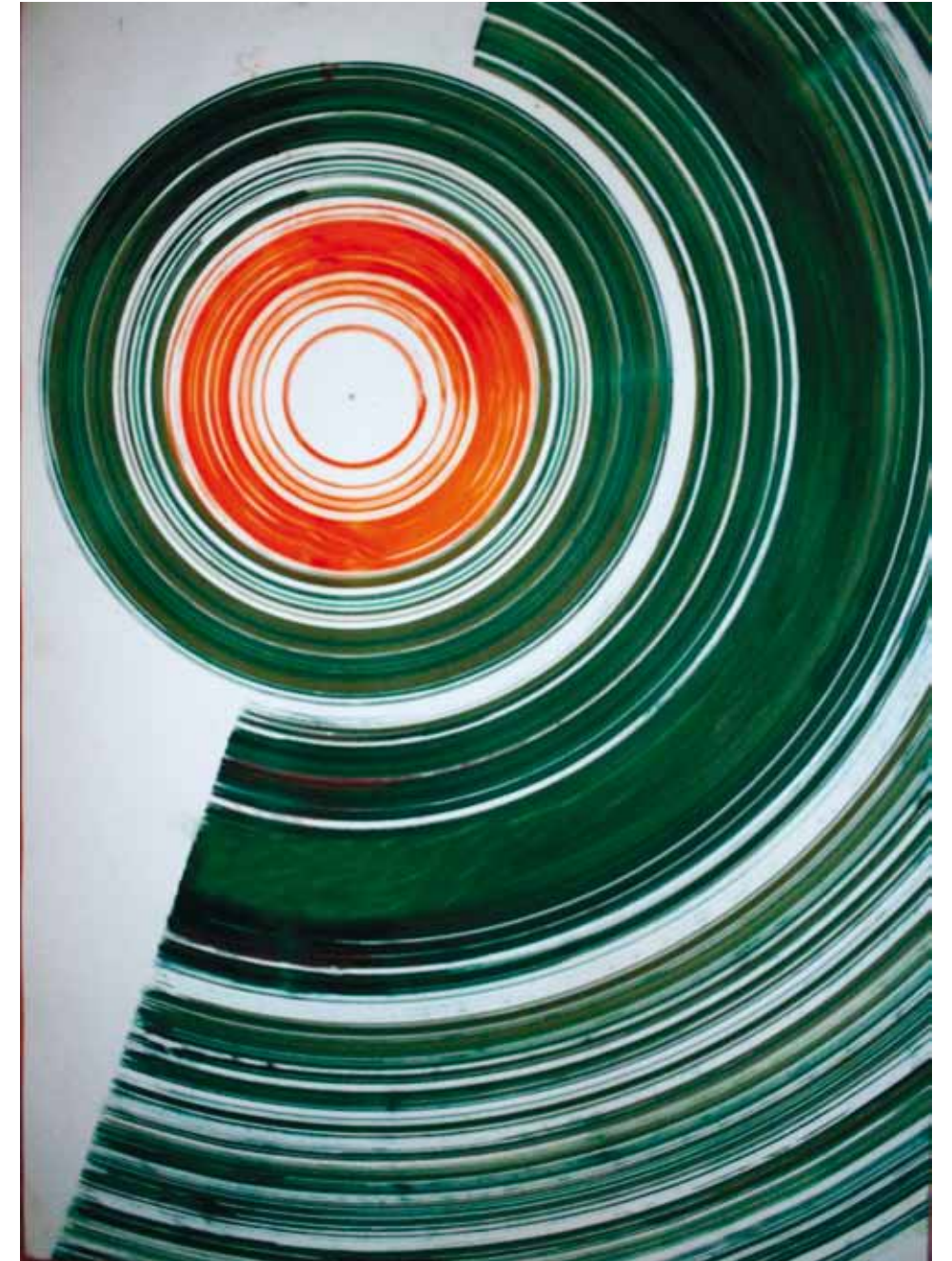
37. Büszkeség / Pride
Tempera, 50x70 cm, 2012.

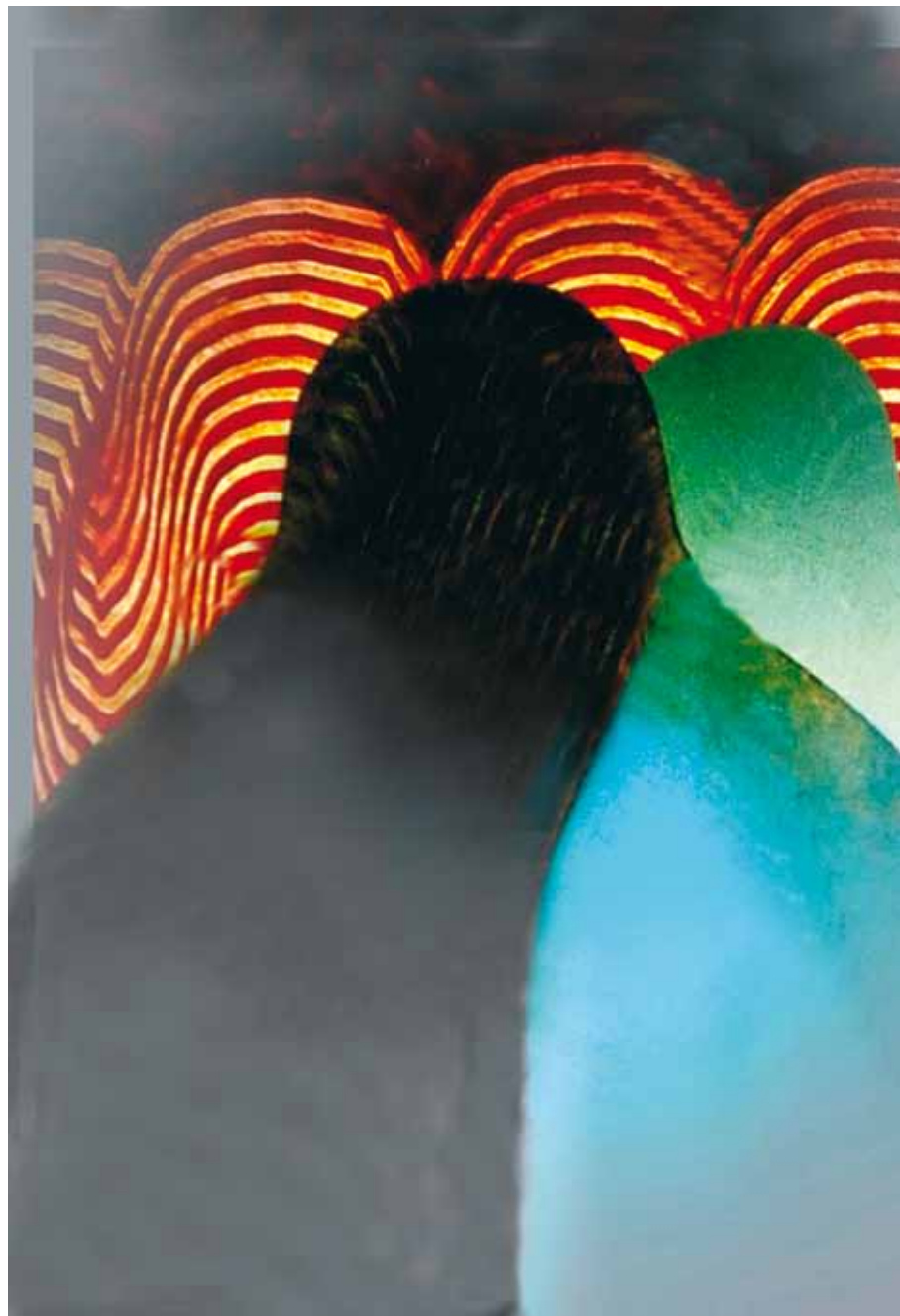
**38. Elbillent forma /
 Tilted Form**
Tempera, 50x70 cm, 2012.

39. Körök játéka / Play of Circles
 Tempera, 50x70 cm, 2012.

40. Ritmusok / Rhythms
 Tempera, 50x70 cm, 2012.

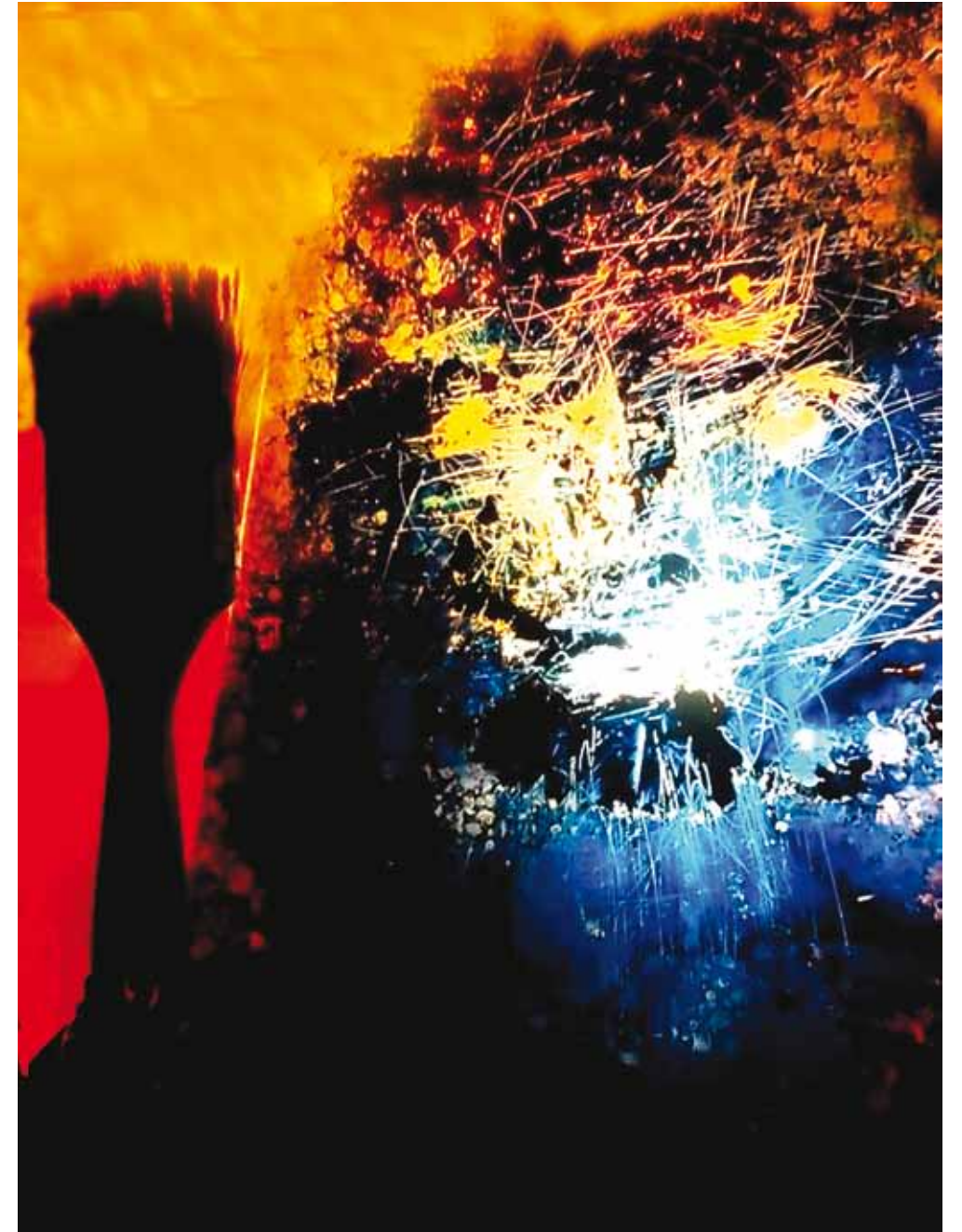
41. Búbánat / Sorrow
 Tempera, 50x70 cm, 2012.

42. Barátok / Friends
 Zsírkréta, 50x70 cm, 2013.

43. Alagút / Tunnel
Tus, 50x70 cm, 2012.

44. A festő / The painter
Tempera, 50x70 cm, 2012.

45. *Itt vagyok! / I am here*
Tempera, 70x50 cm, 2012.

46. *Figyelem, figyelem! / Attention, attention*
Zsírkréta, 70x50 cm, 2013.

47. Búcsúztatás / Sending-off
Zsírkréta, 70x50 cm, 2013.

48. A nap köszöntése / Greetings of the Sun
Zsírkréta, 70x50 cm, 2013.

49. Haladás / I am here
 Tempera, 70x50 cm, 2013.

50. Csendes áhítat / Silent devotion
 Zsírkréta, 70x50 cm, 2013.

51. Megosztott figyelem / Divided attention
Zsírkréta, 70x50 cm, 2013.

52. Igazhívők / True believers
Zsírkréta, 70x50 cm, 2013.

53. Csüggedés / Discouragement
Zsírkréta, 70x50 cm, 2013.

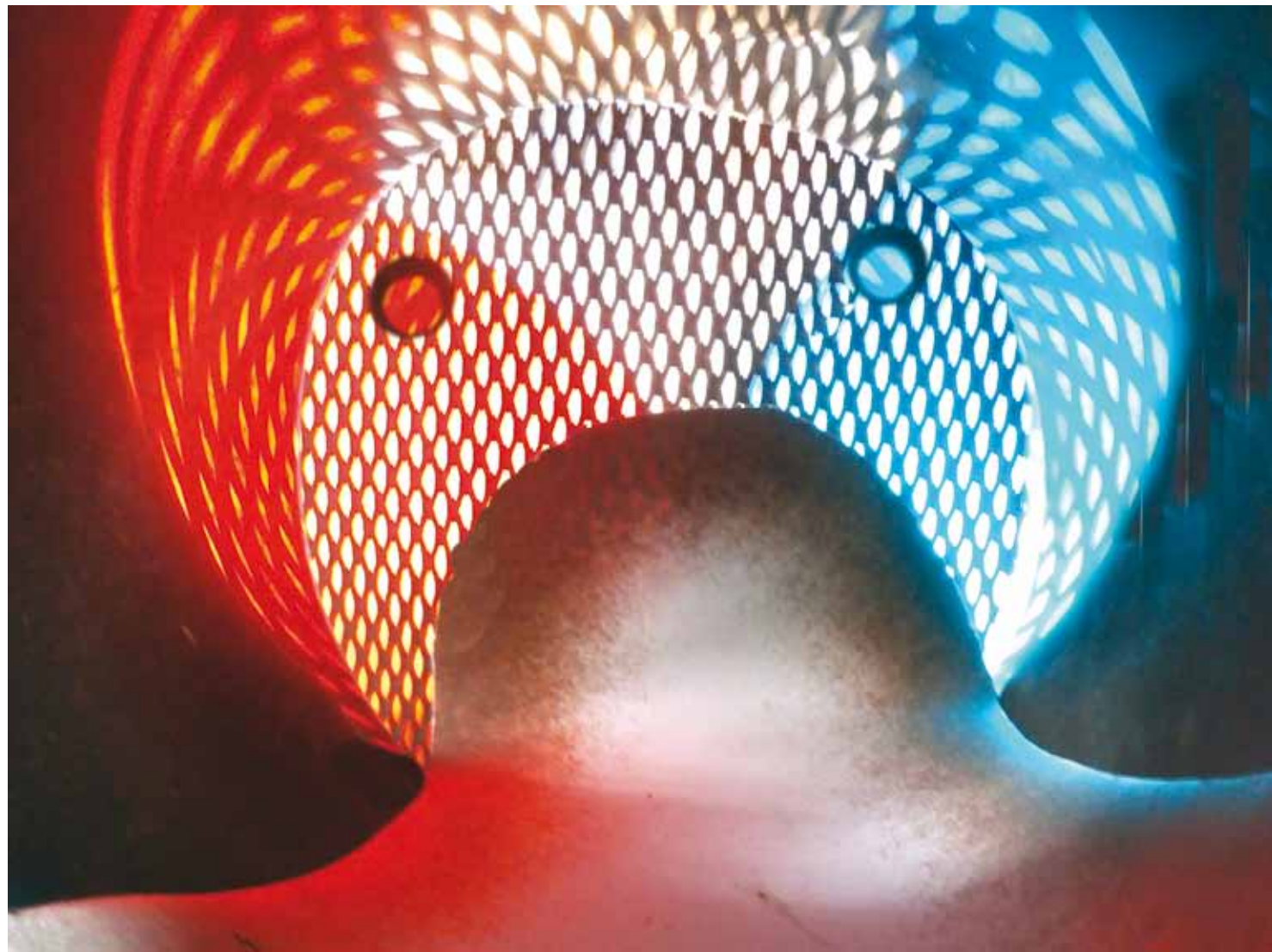
54. Menetelés / Marching
Zsírkréta, 70x50 cm, 2013.

55. Távolodás / Distancing
Zsírkréta, 70x50 cm, 2013.

56. Bámulat / Staring amazement
Zsírkréta, 70x50 cm, 2013.

57. Pihenés / Relaxing
Tus, 70x50 cm, 2012.

58. Üdvözet / Greeting
Tempera, 70x50 cm, 2013.

Kőszegi Zoltán polgármester üdvözlő beszéde a Kossuth Ház Galéria kiállítás megnyitóján, Dabas, 2014.

Tessék elképzelni, elindulunk a sétán, mondjuk egy késő tavaszi – nyár elei időszakban, amikor már a nap melege rendesen felszárítja a kis sári utcákat, és a szürkés sárga port a szél felkapja, és viszi magával. Ezeken az utcákon játszanak, rohangálnak a gyerekek. Abban az időben a karikázás volt az egyik leggyakoribb játék, amikor a karikát hajtották. De sok más népi játékot is megtaláltak a gyerekek.

És ott vannak az ünnepnapok, amikor a fiatal asszonyok, a csinos lányok felöltöznek sári népviseletbe, és mennek a templomba. Generációváltások, születnek gyerekek, felnőnek, játszanak. Egy ilyen fiúból, aki 1934-ben ebben a kis csendes, nagyon sok munkát adó faluban született és nőtt fel, felnőtté érett, párjával családot alapított. Gyermekeket vállaltak, felnevelték őket. Élte tisztességes, becsületes életét. Egy ilyen kis faluból, elindul egy paraszt gyerek párhuzamosan egy másik úton is. A szerzett élményei, az élet tapasztalatai arra ösztönzik,

Welcoming Speech to József Garajszki's Exhibition at the Kossuth Ház Gallery in Dabas held by Mayor, Zoltán Kőszegi

Fancy having a walk, let's say on a late-spring, early-summer day some time in the mid-twentieth century when the heat of the sun had already dried up the land well enough and the wind was whipping up the greyish-yellowish sand, whirling it over the narrow streets of the village where children, roaming joyfully, were chasing their hoops, these most wide-spread toys of the old days. Summer is coming with crickets chirping, hunting for grasshoppers and so many other things to enjoy playing with: wallowing in the luke-warm mud, rushing to and fro and barefooted trampling.

And there come the holidays, the Sunday mornings when young wives and pretty lasses put on their traditional folk dresses and hymn-books in hand set off for church. Generations pass, children are born, they play and grow up in their village. And you, Józsi bácsi as we all call you here in Sári, are one of them: the village lad, born in 1934. in this quiet place, grew up, then left for studying, got married, brought up two children and was driving an honest life, just like so many men born in our village.

However, the little boy who you had been, parallelly followed another road which offered you completely different experiences than the expected ones. The experiences acquired on this life-line got you to return something to your world of origin, to share part of the new values you had acquired in his new course of life.

We noticed this sharing in his earlier exhibitions. And now here we are, all of us who praise him, appreciate him and love him. We all meet his new pieces of arts

hogy egy kicsit adjon a világnak. Magából adjon vissza valamit a világnak abból, amit magába szívott. És a legkülönbözőbb formákban ezt kifejezésre is juttatja. Ezt már ismerjük a korábbi kiállításokból. Most eljutottunk ide mi, akik szeretjük őt, tiszteljük őt, becsüljük, és szívesen találkozunk a munkáival különösen így, egy kiállítás alkalmával. Eljöttünk, hogy ajándékot kapjunk, mert most ő ajándékoz meg minket ezzel a kiállítással a születésnapján.

Józsi bácsi, engedd meg, hogy én azt a kis mezítlábas, kispatyás srácot üdvözljem most, aki az 1930-as évek végén ugyanúgy, ahogy a többi sári gyerek, rohángált a poros utcán, és amikor esett az eső, akkor a sárban dagonyázott. Tehát ilyen srácból aztán jött egy élet alkotás, nagyon sok munka, amit ajándékba adtál nekünk, sáriaknak, dabasiaknak, magyaroknak és az egyetemes kultúrának. Én biztos vagyok abban, hogy Teneked is van mit köszönnöd, mert egy tartalmas, szép életút áll mögötted. Hála jó Istennek, nagyon jó egészségnek örvendesz, jó passzban vagy, és még mindig alkotsz 80 évesen. Jó így 80 évesnek lenni. Köszönöm a Teremtőnek, hogy ezt megadta Neked. Köszönöm, hogy így együtt ünnepelehetünk, együtt, ebben a körben tisztelhetünk Téged és köszönjük Neked ezt a kiállítást. A mi ajándékunk pedig az, hogy eljöttünk erre a kiállításra, hogy találkozunk Veled, hogy kicsit beszélgessünk, meghallgassuk a sári asszonykórúst. Felidézzük, hogy milyen is volt valaha Sári, és most milyen. Ebből azért igyekszünk megtartani valamit az asszonykórus jóvoltából is. Alkoss még sokat, és legyen még sok kiállításod, hogy még sokszor üdvözölhessünk, sokszor köszönthessünk majd. Azt kívánom, hogy baráti körödet és a kapcsolataidat és alkotó kedvedet mindenképp őrizd meg. Isten éltesen, jó egészséget és nagyon-nagyon sok alkotó napot kívánok Neked magam, és a város közössége nevében!

with great pleasure whenever we are given the occasion, mainly at his exhibitions. We also came here to get a present from the artist himself. The gift is his new exhibition, which is given to us on the occasion of his birthday.

I am asking for your permission now to greet the one-time peasant boy who was playing in the streets of Sári. Then this boy created a life, loads of pieces of art, which he offered as a present to us, the people from Sári and Dabas, the Hungarians and the universal culture.

I am also sure that you are also indebted to the social and geographical environment you come from as there is a long, fruitful life and career behind you. Thank Godness, you are in good health and you are still working at the age of 80. It's not bad to be 80 being in such good condition. I am grateful to the Almighty that you have been given this gift and that we can celebrate together, that you have honored us with your presence here and you have given us the pleasure of taking part in this special event.

Our gift to you is that we came to meet you to have an informal chat with you, who is one of us, to recall what Sári was like in the past and what it looks like today. Last but not least we can listen together to the Sári Women Choir which has also contributed to keep the local traditions alive.

I wish you to work a lot in the future to show us your works at further exhibitions, to give us the chance to meet you and greet you for many times in the future. I also wish you to keep alive your creative urge, to retain your circle of friends and good acquaintances. Last I wish you a happy birthday, good health and many-many creative days not only in my name but on behalf of the local community as well.

Pálinkásné Balázs Tünde alpolgármester kiállításmegnyitó beszéde Kossuth Ház Galéria, Dabas, 2014.

Jó estét kívánok! Isten éltesen, Józsi Bácsi!

Polgármester Úr sétára hívta Önöket, én pedig egy rendhagyó kiállítás megnyitójára. Nem a sok szakmai információt szeretném átadni, amit már előttem művészettörténészek és művészeti írók megadtak, hanem egészen más irányból szeretném megközelíteni a mai kiállítást. Én egy beszélgetést terveztem a mostani megnyitóhoz. Szeretnék néhány kérdést intézni Józsi Bácsihoz. Kicsit jöjjenek közelebb, hogy személyesebb és családiasabb legyen a hangulat. Köszönöm szépen!

Józsi Bácsival beszélgettem néhány nappal ezelőtt a munkáiról, alkotásairól, és a mostani kiállításáról. Megkérdeztem a kiállítás címét: TÜKÖRKÉP. Miért ez a kiállítás címe? „Én semmi mást nem tudok mondani, csak azt, hogy a mi az emberben van, azt adja elő. Az most mindegy, hogy milyen formában, de amit csinál, az tükörkép legyen, a belsejének, a gondolatvilágának tükörképe.”

Opening speech of Tünde Balázs Pálinkásné deputy mayoress of Dabas, Kossuth House Gallery 2014.

The mayor invited all of you for a walk and I invited you for a unconventional exhibition opening. I would not like to share with you a flow of vocational, technical details and information that have already been given to you by art historians and authors before, but I would like to approach the exhibition from totally different angle. I was planning to have a conversation as a part of the opening ceremony. I would like to ask a few questions of uncle Józsi. Please come a bit closer for making the atmosphere more personal and familiar.

Thank you! I had a conversation with uncle Józsi a few days ago about his works, creations and about this current exhibition. I asked him about the title of this exhibition: „Mirror Image” Why is it the title of the exhibition?

„I can't say anything else but whatever a man has inside, it is the thing that he performs. It doesn't matter in what

Köszönöm szépen! Biztosan van, ami a legkedvesebb, amiből a legtöbbet alkotott... Itt, a mai kiállításon is több technikából mutat nekünk gondolatokat.

„Megint csak onnan tudok kiindulni, hogy milyen a mondanivaló és az milyen kifejezési eszközt kíván, milyen formában akar megjelenni.”

Józsi bácsi több munkán is dolgozik egyszerre. Nem áll fönn az a veszély, hogy a kezdeti gondolata esetleg átformálódik, vagy épp nem baj, hogy átformálódik? Hogyan éli ezt meg? Hogy érzi ezt?

„Ahogy az ember megy a nagyvilágban, megy a természetben, lépten-nyomon más és más fogja meg. Ezt a másságot kell kifejeznie különösen akkor, ha gyökeret ver az ember szívében.”

A következő kérdésem: szerintem lehet látni Józsi Bácsi arcán, de természetesen a munkáiban is, ahogy beszél, és átéli ezeket a pillanatokat. Mit érzett, mit jelent Önnek a művészet? Ezt is már olyan szépen megfogalmazta nekem!

„Az egyik könyvemben szerepel a hitvallásom: Hálás vagyok a sorsnak, hogy nem térített le a művészet útjáról. Mindig és érezte, hogy boldog lehetek, ha ízlelgethetem gyümölcsét. A boldogság akkor kezdődik, amikor az ember olyat csinálhat, amit szeret. A boldogság utáni vágy kegyetlen hajcsár: képes a fellegekbe re-

form he is doing that but whatever he does, it must be his reflection, the mirror image of his inner world.”

There must something some material which is your favorite and you used it the most for your artworks. In today's exhibition you are again showing your thoughts through various techniques. „I can only start again from the meaning, the meaning determines the way of expression and the meaning decides the form that is the most suitable for it.”

Uncle Józsi you usually work on more than one projects at the same time. Couldn't that attitude include the danger of changing your original concept and thought about the ongoing artworks or maybe that change is the thing that is required in the process? What do you think about that? What are your feelings about that?

„As someone wanders around in this world, in the nature step by step there are different things that caught his attention and touches him in an artistic way. These are the things, that he has to express.”

My next question: I think that it can be seen on your face of uncle Józsi, and certainly on your works as well as that you live through these moments. What did you feel, what does art mean to you? Once you have already told me that in a very nice way!

I have my ars poetica in one of my books: I'm grateful to faith that I was not distracted from the path of art. It always made me feel that I could be happy if I could taste its fruits. Happiness starts when a human being can do that he likes doing. The desire for happiness is a cruel whacker its capable of lifting someone up to the clouds or toss someone to a terrible abyss.”

The next idea that I would like you uncle Józsi to express your thoughts about is light itself. Yesterday I went to an exhibition opening and I asked the painter about it. He responded that to him light represents an opportunity.

píteni és képes szörnyű mélységbe taszítani az embert.”

A következő fogalom, amit szeretnék, ha kifejtené Józsi Bácsi: a fény. Tegnap délután egy kiállítás megnyitóján jártam és faggattam a festőt Tőle is megkérdeztem ezt. Ő azt felelte: a fény neki lehetőséget jelent. Józsi Bácsinak mit jelent a fény? „Ha egyszer elkezdek dolgozni, ott nem csak a fény, az árnyék, hanem a szín is megjelenik. Nincs olyan, hogy külön fény, hacsak az ihletet nem fénynek nevezzük. Ebben az esetben kell, hogy a fény, azaz ihlet érje az ember, mert ihlet nélkül nincs alkotás.”

A mai napon olvastam a könyveit, a kiadványait. A mai kiállításig a kedvenceim a bőrmunkái voltak. Három gondolat erejéig megosztanám velünk azt az érzést, amikor a bőrrel dolgozik? Mit tud hozzáfűzni?

„Amikor a bőrre rábukkantam, egy fantasztikus lehetőség tárult eléem. Nagyon sok izgalmat jelentett a bőrpasztikák készítése.”

A bőrben, ahogy olvastam a művészeti írók véleményét, egyfajta egyediséget alkotott. Hogy érzi, más munkáiban is sikerült ezt az egyediséget kialakítani?

„Sokan mondják, amit csinálók akvarellben, bőrben, grafikában, más ilyen egyedit, sajátosat nem alkot. Lehet – én erre nem tudok válaszolni.

A sok-sok alkotás után több kiadványt, könyvet készített. Azt is tudom, hogy készülóban is vannak még kiadványok.

„Három könyv van készülóban, az egyik könyv témája a képzőművészet, címe: Ösvényeim. A másik kettő fotókönyv. Az elsőnek a címe: Dabas és környéke téli mikorvilága; a másodiknak pedig: Álomvilág.

Józsi Bácsinak, és a kedves vendégeknek is útravalóul két gondolatot szeretnék megosztani. Egyrészt Molnár Zsolt művészeti író gondolatát, miszerint Józsi Bácsit a teremtés tüze égesse tovább! És Orci József dabasi művész gondolatát: Józsi megtalálta az igazi értéket: él és alkot!

Köszönöm szépen a figyelmet!

What does light mean to you uncle Józsi?

If I start working then not only light but shades and colors will appear as well. There is no such thing as light in itself unless we call the artistic inspiration, light. In this case it's necessary for the artist to be touched by inspiration, because without that there is no creation.”

Today I was turning and reading your books and other publications. So far my favorites were your leather works. Would you share your feelings with us, the feelings that you have when you work with leather? What can you say about it?

„When I discovered leather a great opportunity opened up to me. It was a great deal of excitement in creating leather statuettes.”

As I read the opinion of different art authors you created something unique. How do you feel about it: Were you able to establish the same uniqueness in your other works as well?

„Many people say that nobody really does anything that special in aquarell and leather and graphics, compared to what I do. That might be the case, I can't give you an answer to that.”

After creating a lot of artworks you were editing books as well. I'm also aware of that there are a lot of books on the way.

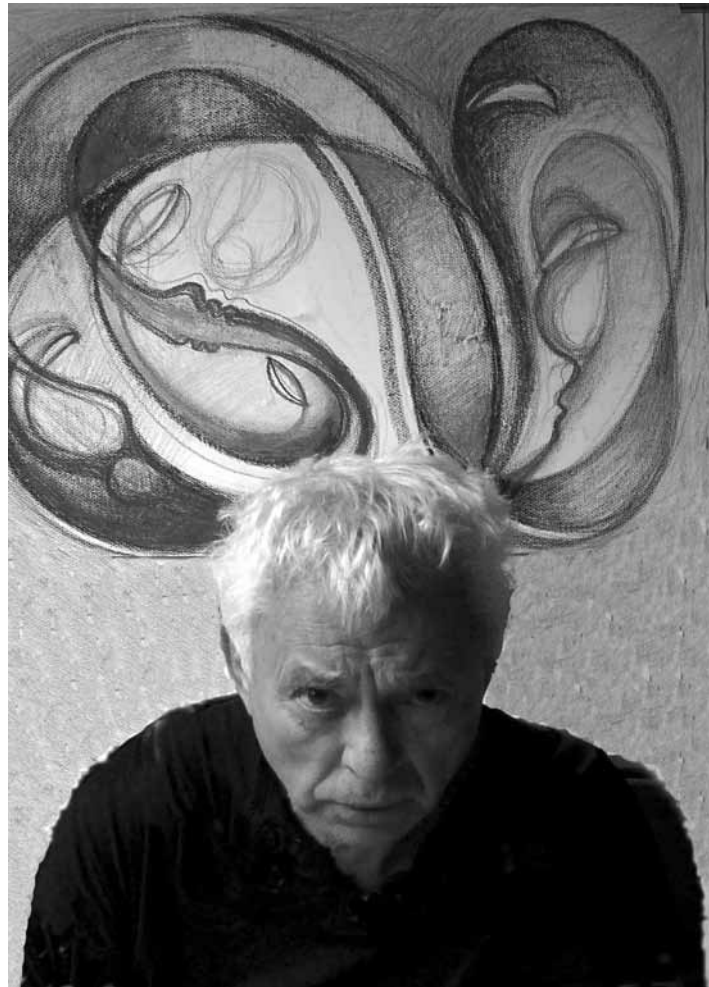
There are three books under construction, the topic of one of them is fine arts, graphic arts, the title is: My paths. The other two ones are photo books. The title of the first is „The winter micro world of Dabas and its vicinity” and the title of the second is „Dreamworld”.

Finally with uncle Józsi and with our dear guests I would like to share two thoughts. First the thoughts of Zsolt Molnar Art author a who said „Let the fire of creation live on in Uncle Józsi!” And the thought of József Orci an artist from Dabas: Józsi has found the real value, he lives and creates his works!”

Thank you very much for your kind attention!

Garajszki József 80 éves. Dabas Újság szerkesztősége boldog születésnapot kíván!

Dabas művészeti életének egyik emblemikus figurája, Garajszki József képző- és iparművész ez év novemberében nyolcvan éves. Számos kiállítás és hat album van mögötte, amelyekből az egész ország, sőt Európa több művészetszerető közössége is megismerhette egyedi,

The Editorial Office of the Dabas Újság wish You a happy birthday!

One of the emblematic figures of Dabas artistic life József Garajszki graphic and industrial artist is celebrating his 80th birthday this year in November.

He has numerous exhibitions and six albums „behind him”, from which he and his unique style that combines tradition and modernity have become well known for the art loving audience not only in Hungary but in Europe as well.

József Garajszki had lived through the road that started at his profession and carried him to art as an exploration, he built the stairs leading to accomplishment onto solid foundations, the detailed and precise knowledge of the materials, techniques and technologies. He is one of the most multi-faceted artists, who had always been impressed by the different materials he got to know and used during his works all the opportunities of the leather, wood, glass, textile, metal and the colors as well, that is why he was able to create such a wide spectrum, varied life-work.

From sculpture till graphics, through paintings and photography he made his mark in every genres, by exploring the tiny details and reinterpreting them, he has created a unique style, his mark is easily recognizable at every piece.

From the tools of a carpenter to the Hungarian College of Industrial Arts he made his way through practical experiences. Later during his international „novitiate years” he got to know the artistic intentions of Denmark, Nederland, Sweden and Germany and he was working at different colonies of artists getting experience in the fields of wood carving and metal works.

He perpetuated his experiences from Egypt, Italy and Tunis in one set of graphical works, also his unique

csak rá jellemző, a hagyományt és a modernséget ötvöző munkásságát.

Garajszki József a mesterségtől a művészetig vezető utat felfedezésként éli meg, szilárd alapokra, az anyagok, technikák és technológiák pontos ismeretére építette a kiteljesedéshez vezető lépcsőfokokat. Az egyik legsokoldalúbb művész, akit mindig is lenyűgöztek a különböző anyagok: a bőr, a fa, az üveg, a textil, a fém, a festék összes lehetőségét megismerte és felhasználta a műveiben, ezért hozott létre ilyen széles spektrumú, sokrétű életművet. A plasztikától a grafikáig, a festészetten át a fotózásig minden műfajban maradandót alkotott, az apró részletek felfedezésével és újraértelmezésével teremtett egyedi stílust, kézjegye felismerhető és könnyen beazonosítható minden egyes alkotáson.

Az asztalosmesterségtől az iparművészeti főiskoláig a gyakorlati tapasztalatok útján jutott el. Külföldi „inasévei” alatt megismerte Dánia, Hollandia, Svédország, Németország művészeti törekvéseit, majd művésztelepeken alkotott és szerzett tapasztalatot a fafaragás, fém-megmunkálás terén. Egyiptomi, olaszországi, tunéziai élményeit grafikai sorozatokban örököltette meg, de egyedi és csak rá jellemző bőrmunkái is elismerést vívtak ki az Offenbach-i Bőrmúzeum szakértői körében.

Garajszki József 1934-ben született Sári községben. Gyökerei szorosan kötik ahhoz a közösséghez, amelyből származik, és amely a leghasznosabb útravalóval engedte el őt a világba: tehetsége, a megismerés és felfedezés vágya, az újdonságok iránti nyitottság innen indította el világjáró útjára. Közben mindvégig szűkebb pátriája vonzotta haza, itthon, ebben a közösségben találta meg a nyugalmat, a családot, az alkotói közeget és az őt elismerő barátokat, a művészetszerető közönséget.

leather works gained recognition among the experts of the German Leather Museum of Offenbach.

József Garajszki was born in 1934 in Sári. His roots connect him tightly to the community where he had come from and which let him go to the wider world with the most useful help: his talent, his desire to get to know the world, to explore and his openness to new things, these were the factors that got him moving. All through the years his homeland area was always calling him back, and in this community he eventually found calmness, family, the „artistic sphere” and also friends and the art-lover audience that appreciates him and his works very much.

FESTMÉNYEK

59. Távoli hegyvidék / Distant mountains
akvarell, 70x50, 2014.

60. Messzeség / Distance
akvarell, 40x30, 2014.

61. Lejtő / Slope
akvarell, 40x30, 2014.

62. Mocsárvilág / The world of swamp
akvarell, 70x50, 2014.

63. *Pislogó hegyvonulat / Blinking mountain range*
akvarell, 70x50, 2014.

64. *Egyedüli vitorlás / Lonely sailboat*
akvarell, 70x50, 2014.

65. Fénysávok / Rays of the sun
akvarell, 70x50, 2014.

66. Hegyvonulat / Range of mountains
akvarell, 70x50, 2015.

67. *Távoli fények / Distant lights*
akvarell, 70x50, 2015.

68. *Felhők harmóniája / Harmonies of clouds*
akvarell, 70x50, 2015.

69. Napnyugta / Sunset
akvarell, 40x30, 2015.

70. Borult égbolt / Cloudy sky
akvarell, 70x50, 2015.

71. Felhők játéka / Play of clouds
akvarell, 70x50, 2015.

72. Esőfelhők / Rain clouds sky
akvarell, 40x30, 2015.

73. Tópart / Lake shore
akvarell, 70x50, 2015.

74. Hegyek lánc / Chain of mountains
akvarell, 70x50, 2014.

Korzenszky Richárd perjel üdvözlő beszéde a Tihanyi Bencés Apátság galériájában rendezett kiállítás megnyitóján, 2015.

Szeretettel, nagyrabecsüléssel, barátsággal köszöntök mindenkit ezen a borongós, nyár végi (vagy ősz eleji) napon; nem is tudom, hol hideg, hol meleg, hol ragyogó napsütés, hol felhős ég – hát, amilyen a Balaton lenni tud.

Körül kell nézni, itt a kiállító teremben is látunk néhány impressziót közvetlen pátriánkról. Örülünk, hogy Garajszki József képzőművész alkotásaiból egy sor – pontosabban több sor – itt látható.

Sokszínű, ahogy maga az élet is sokszínű. Azt még nem mondhatjuk, hogy „őszbe csavarodott a Természet feje”. De ha jól látom, hárman is vannak egy régi ÁÉTV szobából?

Megkérhetnélek, hogy állj oda?! Igen. KotschyAndrás a harmadik!

- Meg kell mondjam, hogy amikor két héttel ezelőtt 59-ben érettségizett pannonhalmi osztálytársaimmal együtt voltam, hát akkor ott öregfiúkat láttam. Itt csak a haj beszél arról, hogy az idő múlik. A tekintetek pedig arról, hogy van valami, ami nem múlik, ami örök.

- Mi az, ami nem múlik.

- Örök a szépség, örök az igazság, örök a jószág. De mégmielőtt engednék a kísértésnek, hogy kiállításmegnyitót tartsak, őszinte tisztelettel, nagyrabecsüléssel és régi barátsággal köszöntöm Fekete György Professzor emeritus Urat, akit szólíthatnék Államtitkár Úrnak is, szólíthatnék Elnök Úrnak is: a Magyar Művészeti Akadémia elnöke.

Elnök Úr! Megtiszteltetés számunkra, hogy elvállaltad ennek a kiállításnak a megnyitását. Kérem, vedd át itt a helyemet!

The welcoming Speech of Richárd Korzenszky in the gallery of the Tihany Abbey on 6th of September 2015.

I welcome everyone with love, appreciation and friendship on this gloomy late summer (or early autumn) day; I don't know it's sometimes cold, sometimes warm, sometimes it's sparkingly sunny, sometimes the sky is cloudy- this is what the weather at the Balaton can be like.

We need to look around we can see a few impressions from our direct patria. We are pleased that we could see a row or more precisely -more rows- of the works of József Garajszki fine artist here.

It's colorful as life itself is colorful as well. We can't yet say, that „the head of Nature turned into grey”.

But If I'm not mistaken there are three people here from the old AÉTV room?

Can I ask you to stand there?! Yes. András Kotschy is the third.

-I have to say, when I meet my old classmates who I had graduated with in 1959 two weeks ago I've seen them as old boys. Now only the hair can tell a tale about the passing time. The faces are telling a different story about something that is not passing, something that is eternal.

-What is it that is everlasting?

-The beauty, the truth and the goodness is eternal. But right before I would yield to temptation to give an opening speech, I welcome Sir György Fekete professor emeritus, who I could even call Mr. Under-Secretary or Mr. President, since he is the director or of the Hungarian Art Academy.

Mr. President! We are honored that you accepted our invitation for opening this exhibition. Please take over my place!

**Fekete György professzor emeritus,
a Magyar Művészeti Akadémia elnöke
megnyitó beszéde a Tihanyi Bencés Apátság
galériájában, 2015.**

Mélyen tisztelt Atya, kedves barátok és ismerősök, és ismeretlen vendégeink!

Igazi örömet érez az ember, amikor ekkora szeretettel vezetik fel üdvözlő mondatait egy kiállítás megnyitáson. Még a levegő is szinte megváltozik a házigazda Atya szavai hallatán, mestere Ő ennek itt Tihanyban. Nem először vagyok itt, s mivel nem titok, hogy kialkudtam azt, hogy két és fél év múlva nekem is lehessen itt kiállításom, mindjárt két kiállítás lehetőségét is megköszönhetem.

Dolgom most az, hogy magyarázatot adjak arra, ki az az ember, akinek méltatására vállalkoztam. Garajszki József – hozzám hasonlóan – belsőépítészként végzett az Iparművészeti Főiskolán, velem majdnem egy időben, s

**The opening speech of Fekete György
professor emeritus the president of the
Hungarian Art Academy in the gallery of the
Tihany Abbey on 6th of September 2015.**

Dear deeply respected Priest, friends and acquaintances and our unknown guests!

It's a great pleasure hearing how my speech was established by the words that were honestly filled with love in an opening ceremony of an exhibition. Even the atmosphere can almost change as a result of the words of our host, the Priest who is the master of it here in Tihany. I have been here before and it is not a secret that I was successful in bargaining for a chance of my own exhibition that is going to happen two and half years from now, so now I have the opportunity to be thankful for two exhibitions at the same time.

My duty here is to explain who this man is, I'm doing this appreciation for. Josef Garajszki - just like me - was graduated as an interior decorator at the College of Industrial Art almost simultaneously with me, moreover later on for a few years we were colleagues in our first workplace at the General Building Designer Company. It was a great community with talented people among them for example Kotschy Andres who at a time just began his career as well but later he got the Széchenyi Prize and became a famous acoustic engineer who is well known all over Europe, or Ágnes Kigyóssy the interior decorator who is unfortunately not with us anymore. Garajszki in the last 50 years has been doing his best to keep our community together by organizing annual meetings.

In the meantime "Jozsó" because this is how we still call him, by following the call of his positively adventurous soul, was becoming someone who is a sort

néhány évig kollégák is voltunk első munkahelyünkön, az Általános Épülettervező Vállalatnál. Remek társaság volt, tehetséges emberekkel, akik között ott volt az akkor még szintén kezdő, ma Széchenyi díjas Kotschy András, az európai hírű akusztikus mérnök, vagy Kigyóssy Ágnes, a ma már nem élő nagyszerű belsőépítész. Garajszki az elmúlt fél évszázad alatt összetartja a megszűnt vállalat munkatársait, évenként szervezett meghitt együttléteket.

Közben Jozsó – mert így hívjuk azóta is – jó értelemben vett kalandor hajlamainak engedelmeskedve, különös pályaelhagyó lett. Jól tette. Rátalált ugyanis arra az útra, melynek bejárására valóban született. Ezzel a rátalálással kapcsolatban egy egész életemre hatással lévő találkozás jut eszembe Pilinszki Jánossal, a nagyszerű költővel, különös módon egy kórházi szobában. Öcsémrel egy kórteremben feküdve, egy alkalommal fantasztikus történettel lepett meg. Azzal kezdte, hogy a világmindenség a nagy méretek irányában végtelenül nagy, a kis méretek tekintetében végtelenül kicsi, tehát megismerhetetlen. A tudománynak az a dolga, hogy ebből a végtelen mindenségből fedezze fel a létezőt, ezek között hozzon létre olyan kapcsolatokat, kombinációkat, felfedezéseket, amelyek az emberi boldogulást segítik elő. A művészetnek pedig az a dolga, hogy hozza létre a sohasem voltat. Fantasztikus két definícióról van tehát szó, kétféle tudástartományról, különbözőségük természetéről, és természetes egymásra utaltságról. Mert a tudománynak is vannak ihletett pillanatai, és a művészeteknek is léteznek eszközei, anyagai, technikái. Együtt képzeik tehát azt az egészet, amiről a Teremtés szándékai szólnak. Mi köze van ennek a találkozásnak Garajszki József kiállításához? Az, hogy az alkotó ember szinte mindig válaszút előtt áll. Ilyenkor dönteni kell, hogy miben tud kiteljesedni. Pilinszki a megkezdett dialógust a következők-

of abandoned his field. He did it right. He has finally found the right way, his personal path that he had been born to walk on. Related to this "finding the right way" turning point, there is a memory that crosses my mind, a meeting with János Pilinszky, the great poet. A strange meeting that happened in a hospital room, an event that has had an impact on my whole life. I was sharing a hospital room with my younger brother he surprised me with a fantastic story. He started it by a saying that the universe is endless in both directions, its endlessly enormous in great measurement but also endlessly small to the direction of the small size, so it is unknowable. The mission of the science was to explore the "existing things" in this endless universe and create connections, combinations, explorations between them that could help the people to live easier and happier. The mission of the arts is to create the thing that has never been before. It is about these two fantastic definitions, two different territories of knowledge, about the nature of their distinction, and their natural interdependence. Because even the science has moments of inspiration

kel folytatta: „Úgy gondolom, hogy a Teremtő ebből a nagy végtelenségből kicsippent egy parányi porszemet, és azt mondja: te leszel P.J. Tulajdonságokat, képességeket ad nekem, hogy költő lehessek, és nincs is más dolgom, mint versekkel termékenyítsem meg az adományt, műveket hozzak létre, és lehetőleg olyan üresen menjek el egyszer, amilyen üresen megszülettem, mert nincs jogom megsérteni a végtelen Egészet. S miután megkérdezett, hogy te mit csinálsz, mire születél, erősen zavarba jöttem. Belsőépítész vagyok, mondtam, de rajzolni, faragni, írni is szeretek. Akkor tedd próbára másban is magadat” – mondta, és a beszélgetés is befejeződött. A próbát azóta is állom.

Szinte ugyanakkor ütötte szíven Garajszkit is a nagy dilemma. A költőt nem ismerte, de érni kezdett benne a szándék, hogy eredeti műfajának határait átlépje, és új mezők meghódítására vállalkozzék. Rálelt a bőr anyagának titkaira, grafikázni kezdett, festeni és fotózni olyan mikrovilágokat, amelyeket a mindennapi szabad szem alig-alig ismer. Azóta széles baráti köre rendszeres látogatója kiállításainak, melyek az ország különböző pont-

and the arts also have tools, materials, technics. They are composing the “whole” that the intentions of Creation are all about. What does this meeting have to do with Josef Garajszki’s exhibition? The fact that a human being in the progress of creating something is always on the horns of a dilemma at the cross-roads. At these points he has to decide which direction would be the best to take for “completing himself “. Pilinszky continued the already started dialogue like this: I think that the Creator picks a tiny, little grain out of all this great “endlessness” and he says, you are going to be J. P. He gives me features and capabilities to be a poet and I have no other job just to impregnate this gift, and create writings, so hopefully I when the time comes I can leave this world as empty as I arrived, because I have no right to offend the endless “Whole”. After he asked me what I was doing, what I had been born for I got strongly embarrassed. I said I was an interior decorator but I like drawing, wood carving and writing as well. Then try yourself in something else as well.-He said and the conversation was finished. This process has been going on since then.

Almost at the same time Garajszki’s heart was hit by the great dilemma. He did not know the poet, but the intention was growing inside of him to cross the border of his original genres, to conquer new fields. He finally found the secrets of the leather as a material, he started to do graphic arts, painting and photography about such “micro worlds” that were hardly known by the normal eyes. Since then the members of the wide circle of his friends have become regular visitors of his exhibitions at different points of the country where these events always have an effect on the visitors. Then during the already mentioned annual meetings we analyze properly where he is at in the process and where he is heading guided by his artistic curiosity.

jain tűnnek fel, hatnak a látogatókra. Az említett éves találkozók azután alaposan kielemezzük, hol tart, merre váltja kíváncsiságának irányait.

Szabadúszó művésznek lenni nagy szabadság és nagy kiszolgáltatottság is. Érezte ezt Latinovits Zoltán is, s mindazok a pályatársak, akik műveiket közszemlére teszik, akár színről, formáról, szavakról vagy hangokról van szó. Bőr-műves korszakáról lett híres Jozsó. Ha csak képzőművészkedett volna, egyszerűbb lenne a történet. A képzőművészek ugyanis keresnek maguknak egy témát, megfestik, megrajzolják, megmintázzák őket, s az anyagnak, technikának döntő szerepe nincsen. Az iparművésznek az élete azonban avval telik el, hogy be kell bizonyítania azt, hogy tévedés az anyagot holtnak hinni. Az anyag ugyanis ugyanolyan isteni teremtmény, mint az ember, az állat, a föld, a víz, a természet. Az anyagot beszéltetni kell, képességeit kifejtetni és gyümölcsoztetni. Az anyag tagad, állít, hivatkozik, felel és be is csaphat, ha méltatlan kezekkel bánnak vele. Mi is sok tekintetben anyagok vagyunk, de meg vagyunk áldva a gondolkodás, az emlékezés és az újrateremtés képességével. A szabad akarattal. Evvel a hittel, és konkrét tudással lépi át Jozsó a különféle műfajok határait. Most éppen a képzőművészetben jeleskedik.

Hogy ezt értsük, némi egyszerűsítéssel négyféle művészi megközelítésről beszélhetünk manapság. Van művész, aki azt festi, írja, faragja, amit lát. Pontosan azt. Ez a naturalista. Mindig voltak ilyenek, és ezután is lesznek, mert ez a szint tanítható és tanulható. A második megközelítési mód lényege is a valóságból való kiindulás, de alaposan átszűrve saját belső élményein, variációkban megjelenítve a pillanatnyi lelkiállapotot, hozzátéve, és elhagyva mindazt, ami valami okból akkor éppen nem lényeges. A harmadik lehetőség: minden áron, és minden eszközzel szebbé, feltűnőbbé, szubjektívebbé

Being a freelancer artist is a great freedom but its a big defenselessness as well. Zoltán Latinovics also felt it and the other fellow artists as well did, who shared their works with the public, it does not matter if it’s about colors, forms, words or voices.

His leather artist period was the one that has made Jozsó famous. If he only had just stayed within the borders of fine art, the story would have been simpler. Because the fine artists look for a topic that they paint, draw, or put it into a form and in this process the material and technics have no significant role. At the same time the life of an industrial artist is about proving the fact that it is a mistake to think that the material is dead. The material is an also as much of a creation of God as humans, the animals, the Earth and nature. We have to make the material speak we have to express its capabilities and develop these opportunities. The material denies, make statements, refers and lifts up, but it also does some tricks if it is handled by undeserving hands. In many ways we are materials ourselves as well, but we are blessed with the capability of thinking, remembering

tenni a valóságot. Ez a mindenkori idealizmus filozófiája, egy irányba szűkítése a világnak. És vannak – negyediként – a tagadók, a nihilisták, a botrány, az agresszió, a vér megszállottjai, akik a kritika húrjainak végleges megfeszítésétől várják a művészetek próféciját. Érzéseim szerint Garajszki ahhoz a második kategóriához tartozik, aki a mában él, de éppen ezt a sokféle mát akarja úgy közvetíteni, hogy hangjaiban minden hangszer megszólalhasson, és személyes legyen. Jozsóknak kutya szerencséje, hogy vidéken él, és élete párjában olyan támogató társra talált, akinek szeretete és védelme hozzájárult a művel életre hívásához és érvényesüléséhez. Mert a „kalandort” a szellemi kalandokban sem könnyű követni. A kalandozások alatt nem a műfaji át – meg átlépésekre gondolok, hanem a meg sokasodó külföldi „tanulmányútjaira” is, s azokra az életperiódusokra, amelyeket a keresések, kutatások, próbák jellemeztek, s a kiállításokra való készülések elmélyedései. Ezúttal – a hely sajátosságaira és szellemére tekintettel – a témák és megközelítések természetesen kötöttek. A világ egyik legcsodálatosabb helyén lévén, a kiállítási tiszteletadás is a helyhez kötődik. Itt a balatoni akvarellek

and reproduction. With the free will. Jozsó by using this particular faith and knowledge crosses the borders of different genres. Nowadays he is excellent in fine arts. For making it easier to understand with a bit of simplification in our age we can talk about four different artistic approaches, categories There are the artists who write, make paintings or carvings about what they see. Exactly the same. This is the naturalist. There have always been such artists and there always will be, because this level can be taught and learned. The substance of the second version of approach is also the starting from the reality but it is strongly filtered through the inner experiences, visualizing the momentary state of mind in variations and adding and leaving out all the things that for some reason, at that very moment are not important. The third opportunity is to make the reality more beautiful, striking, and subjective at all price with all the possible tools and ways. This is the all time philosophy of idealism, that narrows the world in one direction. And there is –as a forth direction- the group of deniers, the nihilists, who are possessed with scandal, aggression and blood, the ones who are expecting the prophecy of arts by stretching the strings of criticism radically. As I see it, Garajszki belongs to that second category, who lives for today and wants to convey the meaning of these “various todays” at any means, to sound every instrument to sound personal. Luckily, Jozsó lives in the country and his beloved partner is such a supporting person whose love and protection enhanced the creation and emergence of works of art. As an “adventurer” is not easy to follow in spiritual adventures either. When speaking about adventures I do not mean crossing the lines of genres but the several foreign “scholarships”, periods of research, exploration, challenges and meditative preparation before exhibitions.

köszönnek a tónak, a nemzet csodálatos kincsének, a tó pedig visszaköszön Jozsóknak és nekünk, akik ünneplésre együtt vagyunk. Egyébként nekem az az érzésem, hogy a belsőépítész előképzés és a tervezői praxis nagyban hozzájárult a sikeres életmű létrejöttéhez, mert az akkor Főiskolán igen jó képzőművészeti alapképzést kaptak az iparművészek, bármilyen műfaj gyakorlására is készültek. Például én mintázásból Borsos Miklósnál vizsgáztam egy kétszázszoros nagyítású katicabogárral. Amikor azt mondtam a Mesternek, hogy egy parányi katicabogáron nincs mit mintázni, azt válaszolta, hogy vidd el egy orvos barátodhoz, tegyék egy mikroszkóp lencséje alá, majd pöcköljétek meg a fenekét s akkor megtudjátok, hogy a lábainak szerkezetében, s a szárnyak hálójában milyen csodálatos világ rejtőzködik. Megtettem, s azóta sem felejttem el a meglepetésemet. Remek kisplasztika lett a kísérletből. Vagyis Garajszki József jól döntött, amikor új utat választott. A választás fontosságáról is van egy történetem. Édesapámnak Zalaegerszegen a harmincas években Pehm József, később Mindszenti bíborosnak ismert katolikus apátplébános volt a padtársa, általuk a reformátusok és katolikusok egymást tisztelve éltek. Jártak is egymás hittanvizsgáira, és lovagoltam is a plébános úr térdén a szünetekben. Édesapám egyik hittanórán arról beszélt, hogy az embernek az életutak megválasztásában mennyiféle lehetősége van, s mikor mit lehet tenni ezek megítélésében. Némi bizonytalansággal ment haza minden osztálytársam ezek után, s az egyik ki is fejezte tanácsstalanságban maradását nekem, bizalmasan. Este a vacsoránál elmondtam ezt édesapámnak, s arra kértem, hogy a következő órán adjon érthetőbb magyarázatot nekünk,

At this time - concerning the characteristics and the spirit of the place- topics and approaches are naturally limited. Being one of the most amazing places of Earth the exhibition respects the place. The Balaton aquarelle paintings greet the lake, the beautiful treasure of the nation and the lake return the greetings to Jozsó and us who are the celebrated ones today. As I think, interior design studies and designer practice significantly contributed to the successful oeuvre because industrial designers have had a good quality program at the College then, being specialized in any fields in the future. For instance, I had a modeling examination at Miklós Borsos, a two hundred-fold magnified ladybird. When I told the Master, there is nothing to model on a tiny ladybird he suggested me to take it to a doctor to put it under a microscope, flick its bottom and we would realize the stunning hidden world in the structure of legs and net of wings. I have done it still cannot forget my surprise. The experiment ended in a great statuette. Consequently, József Garajszki has made the right decision when he has chosen a new way. I have a story

mert ez így egy kicsit bonyolult volt. A magyarázat megtörtént, s így hangzott: bár számtalan út létezik, alapvetően mégis csak kettő van. Ha erre mész, a világ maga a csoda, az Isten teremtette természeti világ szinte megismerhetetlen változatossága, az emberi jószág és szeretet, s a találékonyság arzenálja mindennapi megélésre érdemes. Ha arra mész, az élet csupa nyomorúság, felejteni való és bánatokkal terhes. Fiaim, ha lehet, mindig az első irányt válasszatok!

Jozsó irányváltása egyértelmű volt, pedig nem ismerhette édesapám intését. Életművében nincs kedvetlenség, destrukció, méltatlan téma és megközelítés, de van a válogatásnak egy olyan szintje, amit érdemes rögzíteni, és tanításra, gyönyörködtetésre küldeni. Nem hatnak rá a képzőművészeten belül manapság uralomra törő negatív tendenciák, képei valóságyszerűek, az átírásoknak derűjével, változatosságával, és egyértelműségével mindakkor, amikor a természet szavait kell közvetíteniük. Már régen tudja, hogy az idő nem velünk kezdődött, és nem is velünk fejeződik be, s ami a két világpólus közt van, az az a vizsga, amit a Terem-

about the significance of choice. In the 30's, in Zalaegerszeg my father's fellow cleric was József Pehm, a Catholic abbot, later known as the cardinal of Mindszent, thanks to them, Catholics and Reformed lived in peace and respect. They visited their religious exams mutually and I played with him in the breaks.

In one of the religion classes, my father was talking about choosing from various paths during life and what someone can do to judge them. All of my classmates went home hesitating, one of them told me about his uncertainties, confidentially. In the evening, at dinner I told that my father and asked him to give us a clear explanation as it was complicated. His explanation was the following: there are numberless paths but basically there are only two. If you go this way, the world is a wonder, the almost unknowable variety of the God created world, goodwill and love, human ingenuity what worth living for. If you go that way, life is full of suffer, forgettable and sorrow. My Sons, you may choose the first direction.

Jozsó's change of direction was obvious even if he did not know about my father's warning. In his oeuvre there is not any listlessness, destruction, unworthy topic or approach but there is a level of selection worth recording, teaching and to delight others. He is not influenced by today's negative tendencies enhancing boredom but his pictures are realistic, joyful, various and clear when they have to interpret the words of nature.

He has known for a long time that time is not dated from us and does not end with us, and what is in between the two poles it is the Creator's examination. Exhibitions are such examinations where we are lucky witnesses to observe.

I also have a useful advice: From your greatest works, donate some to such collections where they are in their

tő előtt kell letennünk. A kiállítások is ilyen vizsgák, s a mai elszámolásnak most éppen mi vagyunk szerencsés tanúi.

Praktikus tanácsom is van: főműveid közül néhányat ajándékozz olyan gyűjteménynek, ahol azokat besorolják majd méltó helyükre, hogy belőlük a legmáradóbbak akkor is jelezzék majd, hogy voltál, alkotnál, amikor az idő átlépett rajtunk. Erre magam is készülök.

Mindezek után köszönöm az Atya hívását, Jozsó ismételt bizalmát, és formálisan megnyitottnak tekintem a kiállítást avval a megjegyzéssel, hogy tudom: a kiállítás igazán nem akkor nyílik meg, amikor egy felkért „nagyokos” kiáll a mikrofon elé, hanem akkor, amikor egy művész készenléti állapotát bejelenti, és a legjobb értelemben kiszolgáltatja a művei titkát a közönségének – ezúttal Önöknek, kedves vendégeinknek. Ez a galéria lassan a magyar képzőművészet egyik otthonának is tekinthető, tartsuk szerencsénknél, hogy ma délután látogatói lehettünk.

notable places, telling the viewers that you lived and created when the time passes by. I am planning to do so. After all, I appreciate the priest's suggestion to invite me, Jozsó's trust again and now I claim the exhibition is officially open. At the same time, I have to note, an exhibition is not open when an invited “smart ass” tells it in front the microphone but when the artist announces the works to be ready and tells the secret of them to the audience- now to you Dear Guests. This gallery can now be considered to be one of the homes of fine art so we are very lucky to be here this afternoon.

**Korzenszky Richárd perjel záró beszéde
a Tihanyi Bencés Apátság galériájában
rendezett kiállítás megnyitóján, 2015.**

Nagyon szépen köszönöm Fekete György megnyitóját. Nagy kísértésem van, hogy a művészet osztályozását alfajokra bontsam, vagy elkezdjek beszélni arról, hogy mi az, ha valami megjelenik az időben, megjelenik a térben. Nem szeretném. Érdekes volna, de az biztos, hogy minden igazi művészet arról beszél, amit számtalanszor idézek Gorkijtől, hogy „az ember több annál, hogy csak jóllakjék”. Nagyon köszönöm mindenkinek, hogy megtisztelt bennünket, mert minden megnyitó valamilyen formában ünnep. Garajszki Józsefnek köszönöm, hogy elhozta ide alkotásait. Semmit sem ér egy műalkotás, hogyha nincs, aki megnyíljon előtte. Van valahol egy művész, aki rácsodálkozik a világra, és létrejön egy alkotás. A mi feladatunk: rácsodálkozni a műalkotásra. Isten hozott mindenkit! Gyönyörködjünk a műalkotásokban, és örüljünk egymásnak, hogy együtt lehetünk!

**The closing speech of Richárd Korzenszky
in the gallery of the Tihany Abbey on 6th of
September 2015.**

Thank you very much for the opening of György Fekete. I have a great temptation to divide the categories of art further on with subdivisions or to talk about the fact that if something appears in time, it does appear in space. I would not like to. It would be interesting, but its true that every true art is talking about that thought, that was quoted from Gorkij, that „a human being is much more than just to be well fed.” Thank you very much to everyone who honored us, because every opening is a sort of celebration. I’m grateful to József Garajszki for bringing his works of art here. A piece of art is worthless unless there is someone to be opened up in front of it. There is an artist somewhere who is marveling at the world and a work of arts is being created. Our mission is: marveling at the world. Welcome here everybody! Let’s admire the works of art and be pleased that we could be together!

75. Tihany csodálói / Admirers of Tihany
akvarell, 70x50, 2015.

76. *Alkony / Dusk*
akvarell, 70x50, 2015.

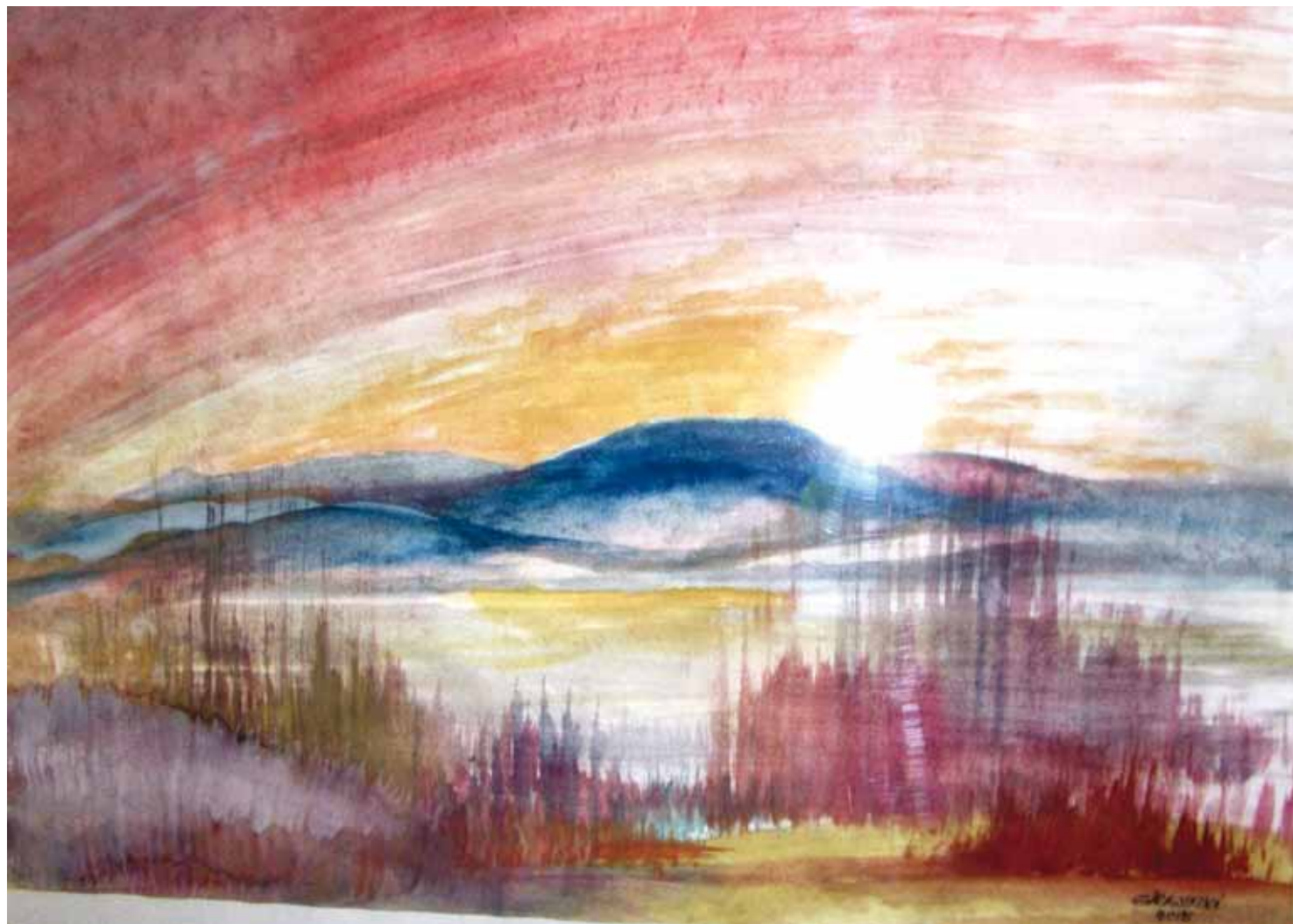
77. *Hármas egység / Triple unity*
akvarell, 70x50, 2015.

78. Egyedül / Alone
akvarell, 70x50, 2015.

79. Felhők játéka / Play of clouds
akvarell, 70x50, 2015.

80. Vörös nádas / Red reeds
akvarell, 70x50, 2015.

81. Távoli köd / Distant fog
akvarell, 70x50, 2015.

82. Zivatar előtt / Before rain storm
 akvarell, 70x50, 2015.

83. Felkelő nap / Rising sun
 akvarell, 70x50, 2015.

84. Magas hegy / High mountain
akvarell, 70x50, 2015.

85. Napkelte / Sunrise
akvarell, 70x50, 2015.

86. *Vitorlások a part mentén / Sailboats along the shore*
akvarell, 70x50, 2015.

87. *Gomolyfelhők Tihany fölött / Cumulonimbus clouds above Tihany*
akvarell, 70x50, 2016.

88. Viharfelhők / Storm clouds
akvarell, 70x50, 2016.

89. Báránfelhők / Cirrus clouds
akvarell, 70x50, 2016.

90. Homályos felhők / Dim clouds
akvarell, 70x50, 2016.

91. Szélcsend / Lull
akvarell, 70x50, 2016.

92. Színorgia / Orgy of colors
akvarell, 70x50, 2016.

93. Tihanyi félsziget / Tihany peninsula
akvarell, 70x50, 2016.

**Bíró Barna Botond – Hargita Megyei Tanács
elnökének üdvözlő beszéde
Csíkszereda, Megyeháza Galéria 2016.**

Azért is öröm és megtiszteltetés számomra, hogy itt lehetek és megnyithatom ezt a tárlatot itt a megye Galériában, hiszen ez a tárlat is egy ékes példája annak, hogy a testvérmegye kapcsolatok élnek és tartalommal vannak feltöltve. Ez nem az első ilyen esemény, amit közösen Pest megyével szervezünk. Úgy gondolom és valahogy úgy is van, ahogy szokták mondani, hogy amikor a testvérek egymáshoz mennek, akkor valamilyen szinten haza mennek. Azt kívánom Önöknek, elnök úrnak, illetve a Pest megyei küldöttségnek, hogy érezzék otthon magukat itt nálunk és azt, hogy a jövőben is egyre többet menjünk otthonról haza, mert csak akkor tudunk igazán tartalmat adni a testvérmegye kapcsolatnak.

**Botond Barna Bíró- Representative of
County Council of Hargita County
Csíkszereda, 2016.**

It is an honor to me that I can open this exhibition here in the gallery of the county because it is a fine example and proof of the fact that the partner county connections are alive and filled with real events. Since this is not the first program that has been carried out together with Pest County.

I do believe, just like people usually say, that when siblings visit each other, they sort of go home and this is what I wish to all of you to you Mr. president and to the delegation of Pest county to feel yourself at home here with us, and I do hope that we will be able to visit each other many times in the future, from your home to ours to give real meaning to the partner county connections.

Szabó István, Pest megyei közgyűlés elnökének köszöntő beszéde

Először is köszönjük, hogy Pest megyei tárlatot tarthattunk itt a Székelyföldi napok keretében. Köszönjük, mert Garajszki József, Józsi bátyánk barátunk dabasi, mint ahogy én is és még sok barátom. Épp most meséltem az alelnök úrnak, hogy mi a feleségemmel ide Surlóra most már 9. éve járunk. Az utolsó 3 alkalommal gyalogjöttünk, egy 110-120 km-es úton Sóváradon, Parajdon, Kőrispatakon és útközben, amikor az ember gyalog megy, akkor tud beszélni. A feleségem mondta, hogy Dabasról és hol van Dabas, mondja, hogy Budapest mellett. Dabas testvérváros és mi dabasiak, Pest megyeiek vagyunk. Mert ez az identitásunk, mint ahogy a csíkszeredaiak Hargita megyeiek. Székelyföldiek, erdélyiek is. És ez által vannak az identitások. Nagyon fontos az identitás, hiszen mi mindannyian büszkék vagyunk arra, hogy mik vagyunk, kik vagyunk. És van itt a Kárpát-medencében egy 13 milliós közösség, a magyarság. Ezek az identitások, a Hargita megyei identitás Pest megyén keresztül az Őrvidékig, Felvidéktől a Délvidékig megvan. Ez az identitás az, amit mi adunk magunknak. Ez a nyelv, kultúra, történelem, ami összeköt bennünket. Nagyon fontos az, hogy el tudjuk vinni egymáshoz ezeket az értékeket.

István Szabó the president of Pest County Council

First of all thank you very much for having this exhibition here within the programs of the Székely (Szekler) Land.

We would like to thank you since József Garajszki, uncle Józsi is a friend of ours, because he is a from Dabas, just like me and many other friends of mine. I just mentioned it to the vice president that we've come here to Surló with my wife for nine years by now. But in the last three years we have come by walk covering a 110-120 km through Sóvárad, Parajd, Kőrispatak and on the way with our backpacks on, we were asked where we were from, since when you walk you have the chance and the time to talk, unlike when you drive. My wife said that we were from Dabas and where was Dabas?

She said next to Budapest. No, no. Dabas is a partner city and we are here from Dabas and from Pest County, all of us. Because this is our identity just like the others are from Csíkszereda or Hargita county. Székely(Szekler) Land and Transylvania this is how the identity is defined. The identity is particularly important since we are all proud of what we are, who we are. Here in the Carpathian Basin there is a community with 13 million people, us, the Hungarians.

These identities are all there from Hargita county through Pest county to Őrvidék. From Felvidék to Délvidék. This is the identity that is given to us by ourselves. The language, the culture, the history that ties us together. It is highly important for us to be able to carry these values to each other.

Varga László fafaragó művész kiállításmegnyitó beszéde Csíkszereda, Megyeháza Galéria, 2016.

Tisztelt megnyitó közönség, Hölgyeim és Uraim!

Gondolom, egyetértenek velem, ha azt mondom, hogy nemcsak a versíráshoz kell poézis, hanem minden művészeti ághoz – legyen az énekművészet, építészet, szobrászat, vagy éppen képzőművészet. Garajszki József a képző- és iparművészetet választotta élethivatásul. Igaz, sok nehézség árán jutott el a művészetek szentélyébe; de ez a kiállítás is bizonyítja, hogy eljutott!

Az alapfokú iskola elvégzése után asztalos mesterséget tanult, majd a szakma és érettségi megszerzése után tanulmányait az Iparművészeti Főiskolán folytatta. Itt már határozott támogatást kapott a képzőművészet iránti érdeklődésére. A Főiskolán ugyanis rajzoltak és festettek és a hallgatók megismerkedhettek a művészeti élet nagyjaival, és azokkal a művészeti irányzatokkal, amelyek az akkori idők szellemi életében jelen voltak és hatottak. A rajz és mintázás alapvetően képzőművészeti jellegű volt.

Ez lehetővé tette, hogy több belsőépítész a későbbiek során pályát módosítson, és festővé vagy szobrászá vál-

Opening speech of Varga László Woodcarver artist at the County Hall Gallery of Csíkszereda, 2016.

Dear Audience, Ladies and Gentlemen!

I think you can agree with me if I say we need poesy, poetry not only for writing a poem, but for creating any sort of art altogether -including singing, architecture or fine arts.

József Garajszki had chosen the fine (visual) and industrial art(s) as his occupation. Although it is true

jon. Garajszki József tehát becsülettel elkezdte a belső-építész pályát, később azonban szomjúsága az eredeti álmom, a képzőművészet irányába egyre hevesebb lett. Másra vágyott. Csábította a szeszélyes és megbízhatatlan, ámde ellenállhatatlan hölgy: a MÚZSA!

1978-ban önálló, szabadfoglalkozású művész lett. Nem kis feltűnést kiváltva, Trabantjával bejárta Európát, hogy megismerje a különböző művészeti iskolákat, múzeumokat és kapcsolatokat építsen ki. Látni és tanulni akart. Tanuló típusként figyelme magába szívta mindazt, amit lá-

that on the way he met with lots of difficulties till he reached the sanctuary of arts, but even this exhibition proves that eventually he has done it!

After elementary school he studied on as a carpenter and after graduation he continued the process at the Industrial Art College. During that period he got a strong support for his interests about fine arts. Since at the college the students created drawings, paintings and they had a chance to get to know the important personalities of art as well as the different artistic trends that were significant ones at that time and had an influence in the intellectual life of that era.

The drawing and the modeling was fundamentally dominated by fine arts. This fact made it possible for many interior decorators to change their profession later on and became either painters or sculptures. So József Garajszki had decently started the career of an interior decorator but as the time went on his thirst and curiosity for his original dream the fine arts became more and more intense. He wished to do something different. He was seduced by an unpredictable and untrustworthy but irresistible lady: the MUSE.

In 1978 he became an individual, freelancer artist. He caught the attention of many people as an unusual phenomena, in his Trabant driving all around Europe to explore various art schools, museums and starting cooperation with them. He wanted to see and experience things and he was eager to learn from them. As a real student type of person his attention absorbed everything that he saw about the landscape, the material, the feelings and the works of the ancestors. His own personality was a great deal of help for throughout this adventure. His stubbornness that is gently planted into his tameness, his intellectuality that needs some time on his own.

tott a tájból, anyagból, életérzésből és az elődök teljesítményeiből. Nagy segítségére volt ebben az életre szóló kalandozásban saját természete, szelídségbe ágyazott macassága, elvonulásra hajlamos lelkialkata. Nemcsak térben volt kalandozó, de a képzőművészet különböző területei is bejárta. Dolgozott fémmel, fával, grafikákat készített és festett, főleg akvarelleket. A szépre, a szép képre hagyományosan érzékenyeknek általában tetszik az akvarell és úgy tetszik, ha könnyedén táncol az ecset, a foltok és csurgások szabadon játszanak, nem titkolják a festő fürge kezejárását. Ilyen a szép kép és Garajszki József nem szűkölködik efféle alkotásokban – ezekből is láthatunk itt jó néhányat. Garajszki József úgy fogalmaz, amikor festészetéről, bőrplasztikáiról, vagy rajzairól beszél, hogy a Múza új meg új utakra terelte és tereli ma is, hiszen ma is könnyű kézzel, derűs szívvel alkot.

Jó néhány dolgot – korántsem eleget és korántsem átfogóan mondtam el itt Önöknek. Egy, számomra különösen fontos dolgot még nem mondtam: Garajszki József, Józsi Bácsi a barátom és barátja azoknak, akik Dabasról eljöttek ide.

A kiállítást ezennel megnyitom.

He was not only an adventure taker geographically but he wandered around on the different fields of fine arts as well. He worked with iron, wood and did graphics also, but mostly aquarells. Someone who has a sensibility to beauty to a beautiful picture, usually finds the aquarell very nice because the paintbrush can easily dance on it, the stains and the dripping of the paint play freely, they do not hide the fast movements of the artist's hand. This is how a good and beautiful pictures are being done and József Garajszki has plenty of them- we can see some of them here today.

József Garajszki says when he talks about his paintings, leather art pieces or drawings that the Muse has lead him to new paths and still does, since he still creates new works with light heart and hand.

I have mentioned some things here to you, but they are not even close to be enough.

There is one thing that is particularly important to me and I haven't said it yet: József Garajszki, Uncle Józsi is my friend and also the friend of those who came here from Dabas.

„Sugallatok”- Balázs Lóránt megnyitó beszéde Dózsa György Művelődési Otthon, Isaszeg, 2017.

Nem csupán a szerint térünk el, különbözünk egymástól, hogy mit tekintünk szépnek, jónak és igaznak, de aszerint is, hogy miként érhetjük el ezeket, Garajszki József életműve több vonulatát, formáját, módozatát jelzi ennek – szimbiózisban. Mert akarva-akaratlan: több műfajú. Nem szélesen kijelölt utak, sokkal inkább ösvények, gyakran korábban járatlan-bejáratlan térségek szegélyezik életművét. Bőr-, fa- és fémplasztikákat, grafikákat és fotókat egyaránt készített. Manapság többnyire a Balaton látképét mutató akvarelleket fest, s alkotásait rendre, műfaji csoportok szerint önálló kötetekbe rendezi.

Sokféle tevékenység, soknyelvűség, többfajta figyelem: megosztás és összegyűjtés egyidejűsége jellemzi. Többféle szemlélete ugyanannak, látás és láttatás megsokszorozása, multiplikálása. Életműve mégis azt jelzik, hogy benne kialakult az egymásutániságnak valamiféle rendje. Mint a kiváló elődök, Nagy László vagy Kondor Béla, mindig abban a műfajban mérette meg magát éppen, amelyet személyes életútja magával hozott. vagy szándéka szerint választott, hogy adekvát formát nyerjen alkotói személyisége.

Természetesen vagy mégsem – elsőként belsőépítészettel foglalkozott.

Funkcionális iparművészeti tevékenysége során, hosszú időn át megrendelői igényeknek, kívánalmaknak tett eleget – az esztétikai szempontok érvényesítését sosem feledve. De mint halogatott, elhalasztott lehetőség: az autonóm művészeti alkotások létrehozására irányuló intenció mindig is ott élt benne. Annak tudása, hogy a Jóisten után vagy mögött valójában csak egyetlen megrendelő létezik: a műalkotás, amely maga magát rendeli

Inspirations - Opening speech of Lóránt Balázs Isaszeg, 2017.

We are differed from each other not only by the ways how we define what is good and true, but also we are separated by the ways how we can personally reach these values. The life work of József Garajszki testifies special ways, forms and methods of these processes in symbiosis.

Since intentionally or not he works with several genre. His life work is surrounded mostly not by appointed wide roads, but rather paths, often by areas that has never been discovered before.

Leather, wooden and metal sculptures and graphics were made by him. Nowadays he mostly interested in painting aquarells of Balaton and his works are systematized into separate books according to genre groups.

He is characterized by different activities, artistic languages, different sorts of attention, and synchronicity

meg, mert létre kíván jönni, életre akar ébredni. Ennek volt eszköze, segédje, inasa az alkotó: Garajszki József. Valami, ami soká a mélyben lappangott, felszínre akart törni, megmutatkozni. Ez pedig az eredeti értelemben vett, s nem praktikus megélhetés közegébe csorbított-zsugorított egzisztencia egészét érintette.

Jelen tárlaton Garajszki József képzőművészeti alkotási közül láthatunk egy bővebb merítést. Úgy tűnhet, hogy az első tekintet számára is jelentésképes alkotások nem állítják különösebb erőfeszítés elé a szemlélőt, hogy körmönfont gondolati műveletek nyomán jusson el a képeken megjelenő élmények feltárásáig, netán az azonosulás megteremtéséig. Garajszki József munkáinak sajátja – részben a festőtechnikából is adódóan – az intimitás, a bensőségeség, ugyanakkor a közvetlenség, a haladéktalan élvezhetőség. Ám nem kivétel nélkül, mert olykor bizony kutakodnunk szükséges, hogy egy-egy munka vajon miért éppen az a megjelenést ölti magára, ahogyan élénk tűnik.

Akvarelljein közelinek tetszik, ami távoli, bizonyos értelemben ismeretlen. Mindegy, hogy emlékezeti vagy látványképről van szó. Tárgy- és tájcsendéletei oldottan at-

of sharing and collecting. Different views of the same object or topic, multiplying the ways of seeing and making them seen.

His life work still marks that there is sort of an order in this process of sub alternation inside of him.

Just like the great ancestors like László Nagy or Béla Kondor who always challenged themselves in that particular genre that was given by them by their path of life, or they were making their choices in order to get an adequate form for their proactive personality.

Naturally or maybe not, he started to work as an interior designer.

During his functional industrial art activities for a long period of time he was fulfilling requirements from customers, never forgetting about validating the aesthetical point of view. But as a delayed, missed opportunity : the intention of creating autonomous art works has always lived inside of him. The knowledge of the fact that beyond God there is only one single customer: the artwork itself, that sort of orders itself, because it wants to come to life, it wants to be awoken to life. The tool, the assistant, the tendinous of this process was the creator, the artist József Garajszki. Something that had been lurking in the depth for so long wanted to break through the surface, it wanted to be shown. This process effected the original concept of existence which was not derogated or shrank into the territory of practical subsistence.

In this book we can see bigger group of his fine art works. It may appear that the these works of art that have a meaning even for the first sight, may not represent a great effort for the viewer to reveal or the experiences that are in these pictures through complicated and cunning thought operations. The works of József Garajszki have common features /partly as a result of the techniques

moszferikus közegben jelennek, gyakran gesztusszerűen felrakva. Önmagukban jelentésképesek, nem szorulnak rá az emberi jelenlétre, az ember értelmező szerepére. Inkább csak ott, ahol a vitorla rúdja belemetsz a táj látványába, ahol a természet szint eggyé válik a természetfelettel, ahol arca kerekedik a tájnak, embert meghaladó arca.

A Sugallat tág képzetkört nyit meg. Utalhat arra, hogy valamilyen külső, a személyiségben túlnövő indíttatás, kikerülhetetlen ösztönző erő van jelen, hogy a sejtelmekből fakadó lelki, szellemi, érzelmi ösztönzések konkrét művekké formálódjanak. Távolabbi példája lehet ennek az evangélisták mögött feltűnő, az Írás szövegét sugalmazó angyal, profánabb magyarázat, hogy valamely, az emberben felvetődő tartalom formát kíván nyerni, hogy szemlélhetővé lehessen. Alig vitathatóan embert próbáló küzdelem ez: az anyaggal, a testtel, a szellemmel. Tevékenységében az egyes műfajkörök egymást terelgetik, kergetik. Nem az elsőségért vetelkednek, hanem a teljesedésért: hogy mind együtt szólaltassák meg azt a periodikus hangsort, amely alkotójuk mentalitását, érzelmi habitusát hűen hordozza, és amely valamely sugallat nyomán hozzá leginkább illő.

that are used for painting/ intimacy the inwardness and at the same time informality and „instant enjoyability” Although not without exceptions, because sometimes we need to do some exploration to figure out why a particular artwork is formed as it is displayed in front of us.

His aquarells make the things that may appear distance in a sense even unknown to come closer.

It does not matter if it is a picture of a memory or a view. His still life pictures, objects and landscapes are displayed in an intimate atmosphere oftenly put on like a gesture. His works has their own meanings they don't need a human presence, or an explanatory role. Maybe only at the points where the sailing yardstick cuts through the view of the landscape, where the nature becomes one with the supernatural, where the land gains a face, a face that transcends humans.

The exhibition „Inspiration” opens up a wide circle of imagination and association. It may refer to presence of outsider motivation that overgrows personality, an inevitable encouraging power to form mental, spiritual and emotional suggestions into particular artworks. A more distant example of it could be the angel behind the evangelists who suggests, the words of the Lord through inspiration, or a more profane explanation is that some sort of content wants to get a form to be able to seen. Doubtlessly it's a challenging fight with matter, body and mind.

Like the voices in a Bach fugue the genres in József Garajszki's artworks the genres are shepherding and chasing each other. They are competing not for being the first but for completion, to be able to create that particular periodic scale of sounds, that loyally holds the mentality, emotions of their creator, that by some intuition suits him the most.

Képjegyzék

Kollázs

1. Színes paragrafus, 50x70	2011
2. Átalakulás, 50x70	2011
3. Követés, 50x70.	2011
4. Árnyékok, 50x70	2011
5. Árnyalatok, 50x70.	2011
6. Egyensúly, 50x70	2011
7. Büszke Arcok, 50x70	2011
8. Csigabiga, 70x50.	2011
9. Félénk csiga, 70x50	2011
10. Ritmusok, 50x70.	2011
11. Álmodozás, 50x70.	2011
12. Kitekintés, 50x70	2011
13. Közeledés, 50x70	2012
14. Ellentétek, 50x70	2012
15. Metsződések, 50x70.	2012
16. Szerénység, 50x70	2012
17. Átfedések, 50x70.	2012
18. Harmónia, 50x70	2012
19. Gömbök, 50x70	2012
20. Csodálkozás, 70x50	2012
21. Átalakulás, 70x50	2012
22. Magány, 50x70.	2012
23. Társkeresés, 50x70.	2012
24. Lelkesedés, 50x70	2012
25. Átrendeződés, 50x70	2012
26. Formabontás, 50x70.	2012
27. Kettesben, 50x70	2012
28. Rejtély, 70x50	2012
29. Álom, 70x50	2012
30. Átfedések, 50x75.	2017
31. Vetélkedés, 50x75	2017

Grafika

32. Vonaljáték, 50x70	2012
33. Árnyékok, 50x70	2012
34. Formai átfedések, 50x70	2012
35. Közrefogott gömb, 50x70.	2012
36. Üdvözet, 50x70	2012
37. Büszkeség, 50x70	2012
38. Elbillent forma, 50x70	2012
39. Körök játéka, 50x70	2012
40. Ritmusok, 50x70.	2012
41. Búbánat, 70x50	2012
42. Barátok, 70x50.	2012
43. Alagút, 50x70	2012
44. A festő, 50x70	2012
45. Itt vagyok, 70x50	2012
46. Figyelem figyelem, 70x50.	2013
47. Búcsúztatás, 70x50	2013
48. A nap köszöntés, 70x50.	2013
49. Haladás, 70x50.	2013
50. Csendes áhitat, 70x50.	2013
51. Megosztott figyelem, 70x50	2013
52. Igazhívók, 70x50.	2013
53. Csüggedés, 70x50	2013
54. Menetelés, 70x50	2013
55. Távolodás, 70x50	2013
56. Bámulat, 70x50	2013
57. Pihenés, 70x50.	2013
58. Üdvözet, 70x50	2013

Festmények (akvarellek)

59. Távoli hegyvidék, 70x50	2014	90. Homályos felhők, 70x50	2016
60. Messzeség, 70x50	2014	91. Szélcsend, 70x50.	2016
61. Lejtő, 70x50	2014	92. Színorgia, 70x50.	2016
62. Mocsárvilág, 70x50	2014	93. Tihanyi félsziget, 70x50.	2016
63. Pislogó Hegyvonulat, 70x50	2014		
64. Egyedüli vitorlás, 70x50	2014		
65. Napsugarak, 70x50	2014		
66. Hegyvonulat, 70x50.	2014		
67. Távoli fények, 70x50.	2014		
68. Felhők harmóniája, 70x50	2015		
69. Napnyugta, 70x50	2015		
70. Borult égbolt, 70x50.	2015		
71. Felhők játéka, 70x50.	2015		
72. Esőfelhők, 70x50	2015		
73. Tópart, 70x50	2015		
74. Hegyek lánc, 70x50	2014		
75. Tihany csodálói, 70x50	2015		
76. Alkony, 70x50	2015		
77. Hármás egység, 70x50	2015		
78. Egyedül, 70x50.	2015		
79. Felhők játéka, 70x50.	2015		
80. Vörös nádas, 70x50	2015		
81. Távoli köd, 70x50	2015		
82. Zivatar előtt, 70x50	2015		
83. Felkelő nap, 70x50.	2015		
84. Magas hegy, 70x50	2015		
85. Napkelte, 70x50	2015		
86. Vitorlások a part mentén, 70x50.	2015		
87. Gomolyfelhők Tihany fölött, 70x50	2016		
88. Viharfelhők, 70x50	2016		
89. Bárányfelhők, 70x50	2016		

Bibliográfia

1. Vágó Judit:

A fa művészete, Képes Újság, 1980. május 3.

2. Koczohg Ákos:

Kiállításmegnyitó 7. sz. Volán Vállalat, Szolnok, 1980. szeptember 4.

3. Kelényi István:

Kiállításmegnyitó, Kiss Pál Múzeum, Tiszafüred, 1982. december 2.

4. Albert Kerbert:

Kiállításmegnyitó, Nebbienschen Gartenhaus, Frankfurt am Main, 1983. június 12.

5. Joachim Baier:

Josef Garajszki stellt bei Sinntrotz aus Deieich-Spiegel, 1984. február 6.

6. Elekes László:

Garajszki József munkái, Magyar Építőművészet, 1984. 5. szám

7. Ans Bult:

Om uw geheugen op te frissen, De Muurkrant, Amersfoort, 1984, december 6.

8. Ernst Buck:

Lust am Schauen, Frankfurter Nachrichten, 1988. augusztus 21.
(Fajka Jánossal és Rácz Andrással közös kiállítás)

9. Marion Löhndorf:

Ideen in Leder, Die Welt, Bonn, 1989. április 7.

10. Kelényi István:

Katalógus-előszó, Csepel Galéria, 1990. január 10.

11. Langmar A.:

A művész feltaláló is, Csepel, 1990. január 19.

12. Csorba M.:

Festmények bőrből, Pesti Műsor, 1990. január 10.

13. Bayer Ilona:

Előzetes a Csepel Galéria Kiállításához, Magyar Televízió Híradó, 1990. január 11.

14. Losonczi Miklós:

Gyűrt festmények, Vasárnapi Hírek, 1992. november 15.

15. Bayer Ilona:

Kiállításmegnyitó Művelődési Ház, Dabas-Sári 1992. december 6.

16. Pachner Edit:

Bőrbe gyűrt álmok, Pest Megyei Hírlap, 1992. november 20.

17. K. L.:

Az üzenet, Régió Dabas, 1992. november 20.

18. SST.:

Eindrücke aus Ungarn, Lippische Landes-Zeitung, Detmold, 1994. április 19.

19. Losonci Miklós:

Kiállításmegnyitó, Kossuth Művelődési Ház Központ, Dabas, 1994. november 12.

20. Mezei Ottó:

Kiállításmegnyitó, Pataky Galéria, Budapest, 1995. január 26.

21. Losonci Miklós:

Hóolvasától a múlt időig, Pest Megyei Hírlap, 1998, október 20.
A teremtettség, Magyar Művészeti Fórum, 1999. február

22. Feledy Balázs:

Kiállításmegnyitó, Kossuth Ház Galéria, Dabas, 1999. január 29.

23. Ilonka Mária:

A boldog ember, Pest Megyei Hírnok, 2000. március 30.

24. Pogány Gábor:

Kiállításmegnyitó, Folyosó Galéria, Budapest, XIII. kerületi Önkormányzat, . 2000. november 22.

25. Molnár Zsolt:

Együttlét és küzdelem, kézirat, 2000. március

26. Joó Hajnalka:

A vizuális művészetek mindense, Hírnök (Budapest XII. kerület), 2001. március

27. Fekete György:

Garajszki, az újkori kalandozó magyar 2001.

28. Réti Mária:

Az olvasóhoz (kézirat, 2001.)

29. Szelényi Károlya:

Kiállításmegnyitó, Dabas-Gyón, Halász Kúria, 2003. június 25.

30. Dvorszky Hedvig:

Kiállításmegnyitó, Pataky Galéria, 2004. szeptember 2.

31. Fekete György:

Kiállításmegnyitó, Kossuth Ház Galéria, Dabas, 2004. november 12.

32. Szepes Hédi:

Kiállításmegnyitó, 2014. Duna Palota

33. Fekete György:

Kiállításmegnyitó, 2015. Tihanyi Bencés Apátság Galériája

34. Kőszegi Zoltán:

Üdvözlő beszéd, 2015. Dabas, Kossuth Ház Galéria

35. Pálinkásné Balázs Tünde:

Kiállításmegnyitó, 2015. Dabas, Kossuth Ház Galéria

36. Kapui Ágota:

Dabas Újság boldog születésnapot kíván, 2015.

37. Orci József:

2016. A kollázs külön világa

38. Bíró Barna Botond:

Üdvözlő beszéd, Csíkszereda, Megyeháza Galérai, 2016.

39. Szabó István:

Üdvözlő beszéd, Csíkszereda, Megyeháza Galéria

40. Varga László:

Kiállításmegnyitó beszéd, Csíkszereda, Megyeháza Galéria

41. Balázs Lóránt:

Kiállításmegnyitó beszéd, Isaszeg 2017.

Válogatott egyéni kiállítások

1980. Szolnok 7. számú VOLÁN Vállalat
 1981. Budapest Pinceklub
 1981. Budafok Papíripari Vállalat
 1982. Tiszafüred Kiss Pál Múzeum
 1983. Frankfurt-Oberrod BIDA. Zentrum (Németország)
 1983. Frankfurt am Main Frankfurter Künstlerklub (Németország)
 1985. Amersfoort Muur Galéria (Hollandia)
 1987. Dabas-Sári Művelődési Ház
 1988. Helsinki Magyar Kulturális Központ (Finnország)
 1990. Dabas, Dabasi Nyomda
 1990. Budapest Csepel Galéria
 1991. Budapest VIZUÁLART Galéria
 1992. Bécs (Ausztria) SPC. Computer Training Székház
 1993. Detmold Augustinum (Németország)
 1994. Lage Városi Kiállítóterem (Németország)
 1995. Budapest Pataky Galéria
 1998. Budapest Újlipótvárosi Klub-Galéria
 1999. Dabas Kossuth Ház Galéria
 2000. Budapest XIII. kerületi Önkormányzat, Folyosó Galéria
 2003. Dabas Halász Mórész Kúria
 2004. Budapest Pataky Galéria
 2007. Esztergom El Greco Galéria
 2008. Kecskemét Cifrapalota
 2009. Dabas Kossuth Ház Galéria
 2010. Angyalföld József Attila Műv. kp. Mácsai Galéria
 2011. Révfülpő Tóparti Galéria
 2011. Örkény, Művelődési Ház
 2011. Hernád, Művelődési Ház
 2012. Alsónémedi, Művelődési Ház
 2013. Balatonfüred Kisfaludy Galéria
 2013. Szombathely Képtár
 2014. Angyalföld József Attila Műv. kp. Mácsai Galéria
 2014. Dabas, Kossuth Ház Galéria
 2015. Tihanyi Bencés Apátság Galéria
 2016. Csíkszereda, Megyeháza Galéria
 2017. Isaszeg, Művelődési Ház

Közös kiállítások

1970. Ernst Múzeum Iparművészeti gyűjteményes kiállítás
 1974. Műcsarnok XIII. kerületi képző- és iparművészet
 1974. Iparművészeti Múzeum Mai magyar iparművészet
 1975. Műcsarnok Jubileumi iparművészeti kiállítás
 1977. Berlin Magyar Kultúra Háza, iparművészeti kiállítás
 1978. TUNGSRAM, Bp. Alkotók az alkotó gyermekért
 1980. Műcsarnok A kéz intelligenciája
 1981. Nemzeti Múzeum Művészek az üzemekben
 1981. Frankfurt am Main Frankfurter Künstlerklub
 1983. Fővárosi Művelődési Ház Bakonyi Művésztelep munkái
 1984. Iskola Galéria, Budapest VIZUALART
 Alkotóközösség kiállítása
 1986. Csepel Galéria VIZUALART Alkotóközösség kiállítása
 1988. Műcsarnok Képző- és Iparművészeti Szövetség kiállítása
 1988. Vigadó Galéria Művészek a rák ellen
 1989. Frankfurt am Main Frankfurter Künstlerklub
 (Fajka Jánossal és Rác Andrással)
 1989. Bonn Baden-Wörtenber Kulturzentrum
 1992. Hotel Thermal XIII. kerületi képző- és iparművészet
 1994. Petőfi Csarnok Tavaszi tárlat '94
 1994. Pataky I. Művelődési Ház Független Magyar Szalon
 Képzőművészeti Egyesület
 1995. Pataky I. Művelődési Ház Független Magyar Szalon
 Képzőművészeti Egyesület
 1997. Budapest XIII. kerületi Önkormányzat, Folyosó Galéria
 2000. Budapest, Pataky Galéria (Kenéz Ágnes Olíviával)
 2013. Szentendre Művészet-malom A négy elem
 2014. Szentendre Művészet-malom Labirintus
 2016. Szentendre Művészet-malom Harmónia
 2016. Dabas-Sári Zarándok ház